

PileUP!

Volume 16(2) 2012

CQWWSSB 2012 OG1M M/S

Hannu OH1HS (mult) and Jorma OH2KI (run)

PileUp! is the newsletter of Contest Club Finland (CCF) with 2000 - 5000 readers.

Contribute! Addresses for PileUP! are oh1noa@sral.fi and seppo.sisatto@uta.fi.

Editor-in charge, layout: Timo Klimoff, OH1NOA

Editor: Seppo Sisättö, OH1VR

Publisher: Contest Club Finland ry.

Instructions: Don't read too seriously.

<http://www.contestclubfinland.com>

**OH5SM – Celebrating 50 years of multi contesting
from Mustila, Elimäki**

Frank, W1WY wrote in the Results of the 1962 CQ World-Wide DX (Phone) Contest: "OH5SM went Multi-Transmitter this year. Watch out for this group when we return to the lush years on the higher bands". Many cycles have passed and the calls OH5SM, OH5NQ, OF5M, and OH5Z were always put on air by OH hams visiting Mustila and the Tigerstedt family. In 2012, we honored the tradition with the team of Carola OH5SM, Peter OH5NQ, Ilkka OH1WZ, Ville OH5RF, Kari OH5TS, Juha OH6XX and Timo OG9X.

Peter OH5NQ & Ville OH5SE in 1969, M/M #3 WW.

In the 80s the OH5NQ team had the SAC hegemony.

Juha OH1JT, Axel OH5NW (SK), Peter OH5NQ,
Manu OH7UE, Kimmo OH5KS & Kari OH5LF.

CQ de OH1VR

Kilpailuvuoden 2012 siirtyessä historiaan on katse tulevaisuudessa. Tukeva voittomme SAC:ssa sekä monet menestykset vuoden muissa kisoissa kuten CQ WW:ssä ovat rohkaiseva pohja jatkolle. Silti monasti pohtii, olemmeko sittenkään tehneet riittävästi työtä tulevien kilpailijasukupolvien aikaansaamiseksi. Viime kesän kilpailuyliopisto joka tapauksessa osoitti asian kiinnostavan ja monilla olevan halu kehittyä kilpailijana. Siitä on hyvä jatkaa.

Edessäni pöydällä on ensimmäinen lokikirjani ajalta 18.12.1960 – 5.11.1962. Tuon verran minulta kului aikaa kahteentuhanteen ensi yhteyteen. Kuso numero 33 on lokissa elämäni ensimmäinen kilpailukuso. Pidin sen Antin OH2DT:n kanssa 22. toukokuuta 1961 kello 0601 UTC ja tasan neljäsataa yhteyttä myöhemmin eli 16. syyskuuta lokissa on kautta aikojen ensimmäinen SAC-kusoni UR2DZ:n kanssa. Se omasta kilpailuhistoriastani.

CCF:ssä on jäsenenä liki sata innokasta suomalaista kilpailijaa. Mitä pidemmälle taidoissa edistyy, sitä monimutkaisempia voivat olla esiin nousevat ongelmat. Oma kilpailijakerho onkin oikea foorumi muun muassa kilpailutaitoja, -sääntöjä, -moraalia sekä aseman teknisiä ratkaisuja ja antennejä koskevalle keskustelulle. Toisaalta yhdistyksemme olisi kyettävä myös vetämään mukaan toimintaansa vasta-alkajat ja kilpailujen 'sunnuntaikusoilijat'. Liian usein unohdamme, että ilman heidän osallistujapanostaan ei kilpailutoimintaamme voi olla olemassa. Olemmeko kykeneväisiä keksimään keinoja heidän mukaantulomotivaationsa nostamiseksi? Siinä on osa-alue, johon panostamisen kilpailijayhteisöt ovat lähes unohtaneet.

Toisin sanoen: kilpailut ovat mukavia, haastavia ja innostavia tapahtumia – ainakin sitä vuosikymmeniä tehneen radioamatöörin mielestä. Ongelmamme on siinä, että emme ole kyenneet tai ehkä emme ole edes riittävästi pohtineet sitä, kuinka kertoa innostavasti vasta-alkajille vuodesta toiseen kilpailemistamme motivoivista asioista.

Radioamatöörkilpailujen julkisuusarvo on käytännössä lähellä nollatasoa. Vasta aivan viime vuosina mukaan on tullut elementtejä, joita kehittämällä voimme visioida suuremmasta tulevasta julkisesta näkyvyydestä. Esimerkiksi SAC:n yhteydessä ollut Nordic Team Contesting (NTC) oli yksi tällainen askel. Se oli kuitenkin niin uusi ja jopa vaikeasta ymmärrettävä – niin asian tulkitsen – että kisan jälkeen kuului painavia puheenvuoroja sen jäämisestä ensimmäiseksi ja viimeiseksi kerraksi. Jos niin käy, olemme haudanneet tulevaisuutemme.

Meillä on helmikuun 2013 alun WMCC:ssä ja risteilyllä NTC:n käyttämän sivuston 'cqcontest.ru' kehittäjä kertomassa tästä innovaatiosta. Kannattaa tulla kuuntelemaan. Esimerkiksi Ward Silver NOAX visioi kehityksestä, jossa kilpailuasemat ovat kytkeytyneenä samaan tietokoneeseen verkon välityksellä ja näin kilpailujen tosiaikaisesta seurannasta tulee todellisuutta = radioamatöörien Formula 1. Myös Arcala on vienyt kehitystä tähän suuntaan.

CCF:n seuraavassa vuosikokouksessa on edessä puheenjohtajan vaihdos. Kaksi vuottani kyseisessä tehtävässä tulee silloin täyteen ja on aika antaa vetovastuu eteenpäin. Se takaa parhaiten myös virkeyden säilymisen CCF:n toiminnassa. Kiitän kaikkia yhteistyöstä ja toivotan Pile Upin lukijoille leppoisaa joulun aikaa ja menestyksestä kilpailuvuotta 2013!

Kim, OH6KZP for the first time abroad, alone – An interview of the new champ

Ilkka, OH1WZ

Kim, OH6KZP is a good friend of mine, and following his adventures in radio contesting is a source of joy. This year's CQ WW CW was not an exception. We had in September travelled together to LX7I for the SAC SSB, and what I witnessed there, while observing Kim's operation and mastery over the computer, radio and Scandinavian crowds, convinced me that 'he'll do history' when allowed the control over CR2X.

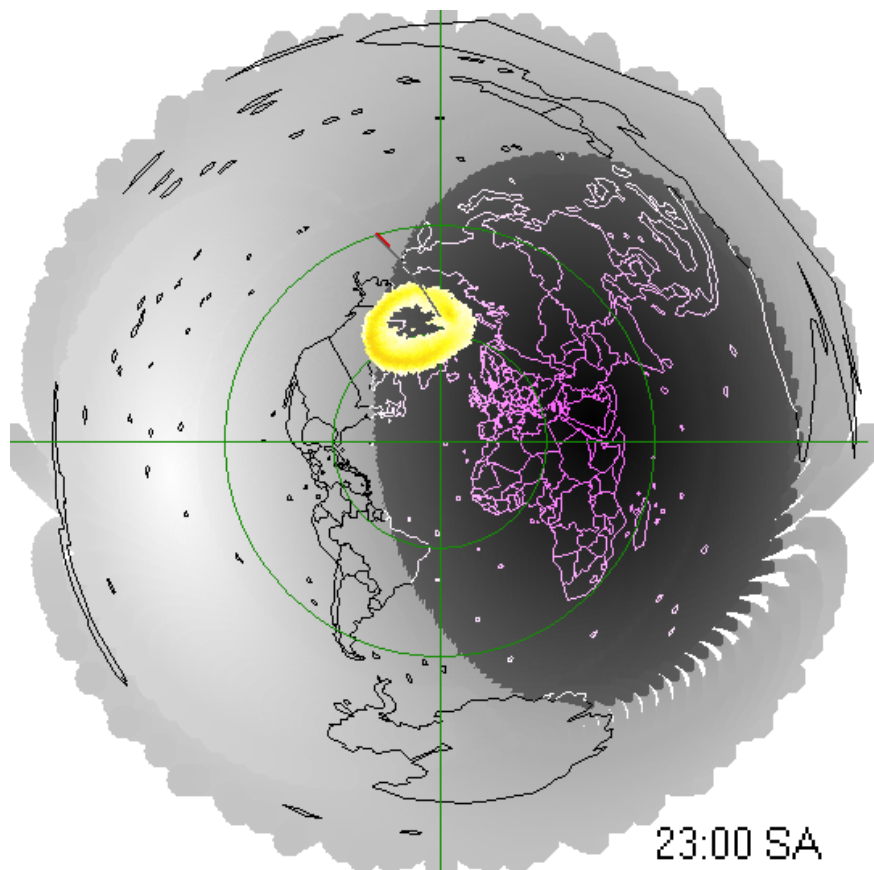

A pre-contest pose of Kim, OH6KZP, in São Miguel, Azores.

Kim was licensed in 1994 (b. 1978) and has been active first from his home in Pietarsaari (@ OH6GE / OH6KZP), from OH6NIO, OH4A, and lately from the stations of Radio Arcala (OH8X, OH2BH, OH0X). He's a former co-editor of this newsletter. Kim was the main organizer of SAC 2011, the year that put SAC to an entirely new level. He is currently also the Finnish representative in the SAC contest committee. Kim spent two years in the U.K. during a break from his studies at Tampere University of Technology (microelectronics), and is therefore fluent in English. Pietarsaari, where Kim grew up, is in the bilingual part of Finland, and you can make a QSO with Kim also in Swedish! While in LX-land, I struggled with my French, while Kim carried on in German. He didn't speak the local Luxemburgish, though.

When not operating a contest, Kim works at Helsinki University of Technology (Aalto University) in Espoo in pursuit of a Ph.D. degree in microelectronics. When I visited the labs at HUT, Kim showed the blueprints of an integrated circuit that his team was preparing for test fabrication. It was a wideband receiver, I understood, with a gadzillion components. I got almost seasick when we navigated from layer to layer and looked at the simulated results of the functioning circuit. IC design is something entirely different from the field in which Kim already holds a Ph.D. degree.

Namely, as a hobby arising from his background, Kim obtained one in the history of religion, from the Swedish-language Åbo Akademi University in Turku. That's a bit orthogonal, isn't it? At some point late last summer, I learned that Kim was going to the Azores. Boy would I have wanted to go instead! Radio Arcala has put up a winning station there in collaboration with CU hams. There's quite a bit of good publicity also around CR2X, as you might recall the Azores Nine Islands hunt from last September, organized in part also by Radio Arcala. A complete SO2R station, overlooking the Atlantic at 38°N 27°W, just 5000 km from Miami Florida, PZ5, PY7, TZ, 5B4, UA3, UA1Z and JW. Sounds like the place to be?

An archaic Azimuth map showing the directions from the Azores, dark areas at 22 Z, and a mild auroral oval. The circles drawn depict 5000 and 10000 km. W4 is at 270°, while JA is blocked by the oval.

Now, the Azores are an optimal place to work the 3-pointers in the W/VE lands. It's just a 4-hour time difference. Europeans are close, but the 1-point Qs there don't contribute much to the score in CQ WW. Ok, so much for the introduction, let's hear it from Kim. I'll be back with my comments at the end.

1. How do you feel now, making the new EU record with a nice margin? Was there a big delegation greeting you at Helsinki-Vantaa airport on your arrival as we've seen with other sportsmen after a successful event?

It feels very good, as it always does when you have set a target and manage to achieve it. That it was my first time meant that there were numerous unknown variables and that I was learning about propagation "on the job" as the contest progressed. With that in mind, reaching a difficult target feels all the better.

As I was joking after my return, there were no Hornet fighter jets accompanying the return flight into Finnish airspace. Nor were there flowergirls in the arrivals lounge or TV reporters asking the perennial Finnish sports question "So, how does it feel now?" But at least I got to speak with Timo OH1NOA, who has won the European SOAB CW title many times (2002–2004) from CT-land, as

he was on the same flight. I simply took the regular bus home, paid my own way, and went to work the next day. Such is the plight of the “sportsman” in obscure disciplines such as ours ☺.

2. You arrived in good time to the Azores, what’s it like for a tourist like you?

I arrived on São Miguel island on the Saturday evening before the contest together with Martti OH2BH, who would spend two days with me. An early arrival gave me ample time for a small vacation from work and for serious contest preparation. While most of my time was spent preparing for the contest in various ways, I had dedicated one day to just being a tourist. José CU2CE kindly took me on a drive around the northern, eastern, and southeastern part of São Miguel. He also had the patience to answer all of my many, seemingly unending questions about Azorean culture, life, and the Portuguese language. Muito obrigado! I found Azorean nature and sceneries to be breathtakingly beautiful and peaceful, especially on the coasts. Although I had seen some of these views in photographs, it cannot be compared to the awe of actually being in the midst of it all. You will see cows, the ocean, and green fields everywhere. The inland Furnas area has interesting hot springs, with drinkable mineral and plain water gushing forth from a number of them. The water from those springs tasted fine, although I must confess that I mostly avoided swallowing it, not wanting to risk getting “tourist stomach” on the eve of the contest. The climate is mild, with the current wintertime temperatures staying mostly between 12–18 degrees Celsius, day and night. Some days will be very sunny and nice, others very rainy, and still others very windy or even stormy. I had all of that during my brief stay. I would highly recommend the Azores as the destination of a relaxing vacation, and have already done so to some of my workmates.

A view from Ribeira Grande, the city next to CR2X.

3. Tell us about the station. The QTH, antennas and other equipment at CR2X.

The CR2X QTH is on a seaside hilltop just west of the city of Ribeira Grande, on the north coast of São Miguel. The tower bases are about 100m above sea level, above a steep mountain wall going

down into the sea. This is good not only for signal takeoff but also for preventing most of the salt water remnants from reaching up and speeding up corrosion. There are three towers, two of which are fixed to North America (2 x Tribander) and Europe (2 x Tribander + 2 el for 40m) and one of which is rotatable (a Tribander + 2 el for 40m + 2 el for 80m). For 160m there is an inverted-L antenna with elevated radials, an inverted-V for backup, and a K9AY loop system for low-noise directional reception.

Inside, the station has a complete SO2R setup with Yaesu radios and OM-Power amplifiers, with both radios having full access to all antennas. Microham station automation and switching systems are used to provide reliability and rapid reconfigurability. Since this autumn, there are also a number of post-PA triplexers by 4O3A, which enable you to use the same tribander on two different bands simultaneously. This is quite useful as it provides an additional degree of freedom.

4. I looked at the video stream from CR2X, and you seemed to be keeping the output well below 1.5 kW. Was that easy for you?

It was. If you have decided to run your operations completely in the spirit of fair play and know that you can accomplish a winning effort in that way, then it doesn't take much sweat.

5. Tell us in a few words what your strategy was and how you arrived to it?

Put simply, my strategy was to work as many 3-point (North American) QSOs as possible, minimize the number of European QSOs, move multipliers "religiously" always when it made sense, and use the second radio as efficiently as possible for multiplier work. When operating from OH, I often use the second radio also for 3-point QSOs in CQWW, but I decided that would be less than optimal in this case. The strategy was the result of my prior contesting experiences and discussions with a number of hams.

6. You seemed to have more multipliers than anyone else. Do you feel you used your second radio extensively? And did you try to move any multipliers.

Since I had no prior experience of operating from a DX location, I was quite overwhelmed with the pileups at times (although I had some helpful practice during the week of the contest as CT8/OH6KZP). Because of that I didn't do as much second-radio work as I had hoped for. However, always when possible and feasible, I tried to be aggressive in moving multipliers from one band to another using a variety of techniques. Some of them are more obvious than others, and I'm not going to divulge them all ☺ I view the mastery of this aspect and balancing it with running stations as one of the very important variables that produces a successful effort, and I'm still learning it.

Very often, stations respond positively to a band-QSY request, as long as it is presented clearly and with reasonable CW speed, although some simply don't respond in any way. My very last QSO was a zone-7 double multiplier (the later sked with another double multiplier on 160m didn't go through ☹) resulting from moving bands with a station previously completely unknown to me, but who happily moved when I QRSed to explain. Fortunately, many of the moves were similarly successful. In addition to the simple luck of sometimes happening to be in the right place at the right time to snatch a juicy one, that produced a satisfactory multiplier total.

7. Being a Scandinavian operator, how difficult was it to adjust for CU2 propagation? Or did you run wherever you found a Q?

This is the one aspect that I felt most handicapped about when going into the contest, especially because it was my first time. However, I had done some groundwork. For example, propagation analyses using Jari OH6BG et al:s VOACAP service (<http://www.voacap.com>) provide quite a good view of what to do on 40m–10m. Toni OH2UA helped me understand which band choices

would be the best at different times of the day, based on his experiences from CR2X, and that was a very valuable thing that I mostly followed as a first-timer.

This “paper exercise” was complemented through some pre-contest operating (a total of about 800 QSOs) to get a better feel for the reality. For instance, it is certainly a new thing for a propagation-deprived Scandinavian to experience solid S9+ signals from the U.S. on 80m, although I knew beforehand that such would be the case. On the other hand, the path to the Far East is much more difficult than it is from Scandinavia, and JA QSO volume is not something to count on. Pre-sunrise conditions on 40m were quite good one morning before the contest, and I had a humongous JA pileup that forced me to work split. It was probably the first time many of those Japanese operators had succeeded in working the Azores on 40m CW.

Going into the contest, I had planned to start on 20m and stay there for some time, but the band was mostly closed and forced me down to 40m. Then again, the real magic from the Azores comes through the late-night high-band openings to the U.S., when the band has already died for most other Europeans. Through post-contest discussion with CT1BOH (op at CR3E) I've been led to understand that propagation from the CR2/CR3/EA8 region was clearly worse than last year. The high bands closed perhaps even earlier than normal. However, the even more disturbed conditions for most other Europeans drove more U.S. attention down to the Atlantic island region, which was beneficial for me. For example, 10m to the U.S. in the late afternoon was a completely different ball game for me than it was for continental Europeans.

8. There are a lot of complaints about not ID'ing. What was your strategy?

In general, I try to ID quite often. In a pileup situation from OH/OH0, this means that I will ID at least every third QSO. From CR2X I think I tried to ID at least every 5-6 QSOs in a pileup situation, although in the heat of the biggest U.S. pileups I think I may have slipped a little bit. I'm not sure if that is sufficient, but I hope so. I think IDing is not only about helping others along with accuracy but also about respecting the other stations' time. Quite frankly, going for many minutes without IDing is rude and selfish in my opinion.

9. How did you plan food and sleep prior and during the contest?

Optimizing in-contest eating is something that I need to focus on more. I know some operators can go through the whole contest without eating practically anything, but I have to eat and drink something. But usually I stock up much more food than what I actually end up eating. Then again, it's a safer feeling that way, knowing that you will have stuff on hand if it is needed. This time I had purchased some ready meals (noodles and cold pasta salads), bottled water, juice, drinkable yoghurt, bread, grapes, and fruit crackers, along with 2 cans of Red Bull for the most difficult moments. I think I ended up eating two ready meals (the pasta salads), some of the grapes, some of the yoghurt, all of the fruit crackers and 2-3 loaves of bread.

During the contest week, I try to successively turn back my internal clock by going to bed earlier and earlier each day. The idea is that by Friday, my body will be used to going to be early, allowing me to get some good sleep before the contest starts. However, my success rate varies... In any case, I try to get a few hours of sleep before the contest, although it is difficult with all the adrenaline and anticipation. In the Azores the contest started at 23:00 local time, I was in bed by 17:00 or so, and managed to sleep for about 2 hours.

I've never gone 48 hours straight in CQWW, so in case I would need sleep during the contest I had budgeted for a short nap just after sunrise on Sunday around 08:30z. In my limited experience and with my limited physique, I feel that the benefits of a sharp head for the rest of the contest far outweigh the losses that I incur through a brief nap. Rates towards the U.S. drop clearly after sunrise on Sunday morning (signals strengths on 40m are still S9+, but everybody over there is in

bed!) and you have to work mostly 1-point Europeans, so that's the time to do it with minimized losses.

The pileups in the beginning of the contest were such that already after a few hours I felt "wasted," making me wonder how on earth I would last until 24:00z on Sunday. All the new things, new experiences, and new environment of the pre-contest days probably also added to the fatigue. You know how you need to have a "vacation from vacation" sometimes? But as Saturday progressed, things proceeded quite well and the cool ocean air through the window helped chill me down.

By Sunday morning, however, my fatigue level and shortened attention span was such that I began forgetting that I was in the midst of a QSO. "W2XYZ ENNA4" I would transmit on radio #1 and start fiddling around with radio #2 while W2XYZ responded "5NN 5," myself completely oblivious to what was happening back there on radio #1. Martti OH2BH noted that he was watching my Sunday-morning suffering through the public video/audio stream during these hours that were slower at Z60WW. However, it started looking so bad that he dared not watch anymore lest he see me falling asleep right there in the cockpit with disastrous consequences. Sorry to any stations affected by this fumbling; I also hope that my own UBN will not take a serious hit. I then went to bed for a 30-minute nap soon after sunrise, and fell asleep quickly. To prevent any sleeping-fest I set two alarms, one of which was next to the bed. The other one was set to go off a few minutes after the first one and was located further away in the room, requiring me to actually get out of bed to switch it off. I returned to the radio with a considerably cleared head that lasted me all the way to the end, although I noticed that my visual sense started overinterpreting movements in the final hours (no clear hallucinations, though). What really woke me up with a near heart attack was the noisy burglar alarm that went off as I was locking down and leaving the station in the pitch-black night after the contest.... ☺

10. Can you put the score breakdown here and comment on it?

The breakdown looks like this:

Summary:

Band QSOs Zones Countries

160:	310	14	54
80:	855	21	81
40:	1526	31	109
20:	1409	34	113
15:	1498	34	120
10:	1654	31	111

Total: 7252 165 588 Total Score = 12,162,456

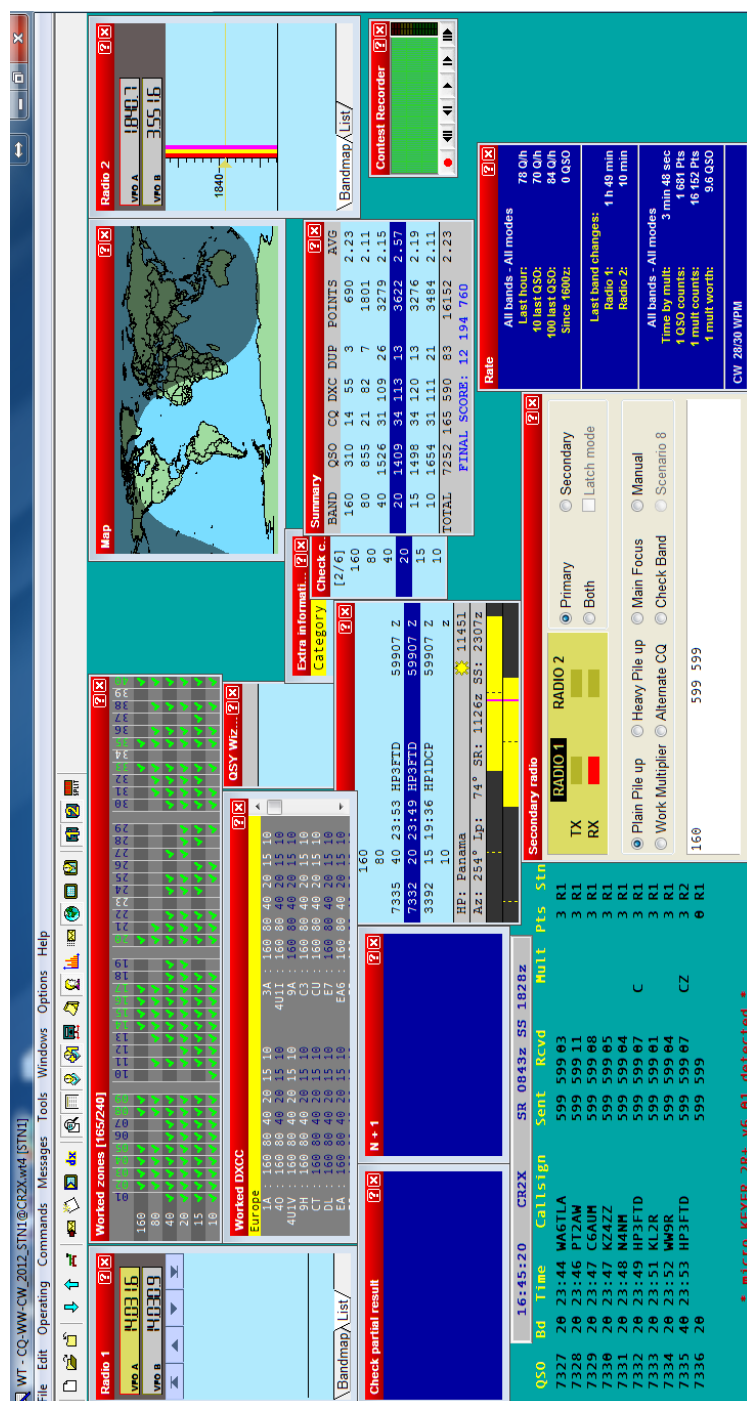
The current EU record by OH2UA is about 10.2 million, so the claimed score of 12.1 million exceeds that by some margin. The 7252 QSOs translate to an average rate of about 151 QSOs per hour for 48 hours. I had several hours of about 200 QSOs per hour, with the best being something above 220. Ironically, the pileups were at times so big that they slowed down the QSO rate, because the callers don't always arrive on a single-lane road....

Bandwise I don't find any particular weakness when comparing to my pre-contest goal setting. However, needing to constantly keep up high QSO rates always produces a compromise regarding the multiplier count. There is no time to stop the pileup for a thorough multiplier perusal of the run band (and the band is packed full anyway, making it difficult to find the rare stations in a short time), which hurts the count a bit especially on 160m and 80m.

The breakdown and score are very similar to that of the probable world winner CR3E (op. CT1BOH), although José had about 100 more QSOs and I had about 20 more multipliers. The big difference between us comes from his ability to work almost exclusively 3-point QSOs, with Madeira being in Africa: he has an average of 2.984 points/QSO, whereas I have 2.227

points/QSO. In the final score, this simple matter alone leads to a whopping near-4 million point difference. Such a direct comparison omits several variables, of course, but it gives some idea of the 3-point advantage.

Sadly, there were no other stations active from the Azores, which fact alone cost me 6 country multipliers! Perhaps I should have worked myself as CT8/OH6KZP??

A post-contest Win-test screenshot from CR2X. The last hour of the contest was also the slowest.

11. There perhaps are many to acknowledge? Please do so.

Indeed there are numerous people to acknowledge, because as the operator I'm just one small piece of a larger successful puzzle. I'd like to thank the Radio Arcala team for maintaining such a fine station and for giving me the opportunity to use it in this contest. The assistance of the local hams CU2CE and CU2DX is also very important for the station.

The operating and propagation tips by Toni OH2UA were invaluable. He has long experience with CR2X and has won the European SOAB title from there multiple times (CW: 2005–2011, SSB: 2006–2008 and claimed 2012), and I'm much indebted to him. Martti OH2BH spent two full days helping me to become oriented on São Miguel island and with the station before continuing his journey to Z60WW. You (Ilkka) provided me with good advice regarding strategy. Juha OH8NC is an ever-helpful presence through his in-contest cheering via SMS or Skype, something that helps a lot with keeping spirits high. From my contesting mentors, I'd like to particularly acknowledge Jukka OH6LI and Teijo OH6NIO/OG6N who have taught me a plethora of good tricks and techniques that I used.

But I think no list of acknowledgments is complete without thanking all the "regular-Joe" stations who participate in these contests just for fun for a few hours. Without them, all these big scores and the accompanying thrill would be impossible. Although I currently don't have a station of my own, I hope that I can return the favor in smaller regional contests where I am one of those who participates just for fun, for a few hours.

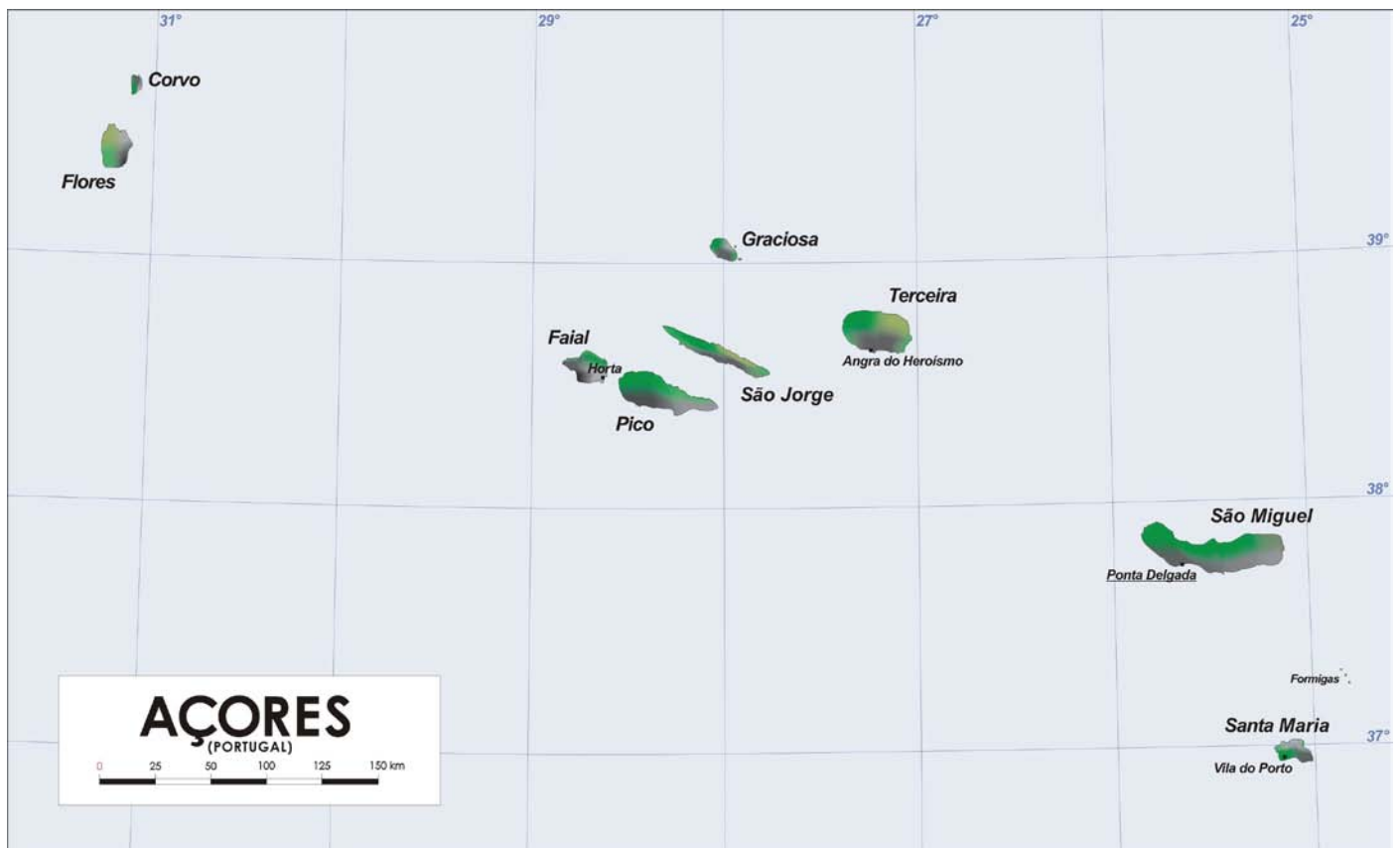
What an operator!

This is OH1WZ again, with a few concluding words. First, it seems that it takes quite some time to become a champ. Growing up in Finland to become a HF radio operator, is a bit challenging - maybe even educating. But the kind of endurance and patience shown by Kim takes you there, gradually. And you cannot get there alone anymore, like it was maybe in the past, as we could read from Kim's text. I was happy to see the 1.5 kW and even 200W (160M) power limits being respected. While at LX7I, during SAC SSB, I sat and watched as Kim did a SOAB(A) effort. I would sometimes point out to him that "Hey, you are down to 1 kW!", but Kim would just smile and say "That's the way I like it!" Well my thoughts were like "What a waste of an OM3500 amp!" and I left him move stations around the bands and went to get another Diekirch - a l'Amitié! At some point SAC Sunday, he had three stations ordered to turn VFOs, simultaneously, at the other end, and then he just worked them on the different bands, just like that! "Shift-this, Alt-that, two hands on the knobs" - he was amazing with the SO2R setup at LX7I, which he grasped in a few hours prior to the contest. We were out with Philippe all Saturday prior to the contest building yagis, and Kim was left alone to do the homework. This example shows that in order to do well guest operating, you need to be a quick and good learner.

CQ WW - what a contest! I of course followed closely the events @CR2X during the contest. And tried to log both Kim and W3LPL on six bands. It was harder with W3LPL, because they were not spotted that often on the DX Summit. I was forced to VFO and ID them the old style. And they would not hear me calling on 10M. A kW and a stepper, one hour of desperate calling, and no results. Tells something about HF radio in Finland. But with CR2X it was different. A look at the cluster and you knew where Kim, CR3E, OH0Z, 8P5A and the other nice boys were. And what a chaos it was, when a CR2X spot came on the screens around the world for the first time on 160M. But I could not hear Kim slowing down. I think this was his strong point. He'd get the calls right without a need to repeat. "Next QSO please!" was his style. Congratulations Kim and the team.

Kim, let's finish with some verses - as we are accustomed :)

*Kim doesn't ever run the amp hot
Kim never tries to clean the log
Don't know why I'm so crazy for Kim
Kim never tells me his traps are on fire
Running Qs - that's his love and desire
Gone are the years top scores evaded him
Topping the lists -that's our Kim!
He is in command of bytes and bits
Aurora or CME - he never quits
Don't know why I'm so crazy for Kim
Monster tubes that's what the doc prescribes
QRO - oh it gives me the best vibes
Without an amp my pants are down
Barefoot even, Kim was top band, all around
Don't know why I'm so crazy for Kim
It takes a team to hoist a beam
A beam in right place can realize a dream
It takes some skill to rule the bands
On keyboard, we saw - quick hands
Watch out and look for more Kim*

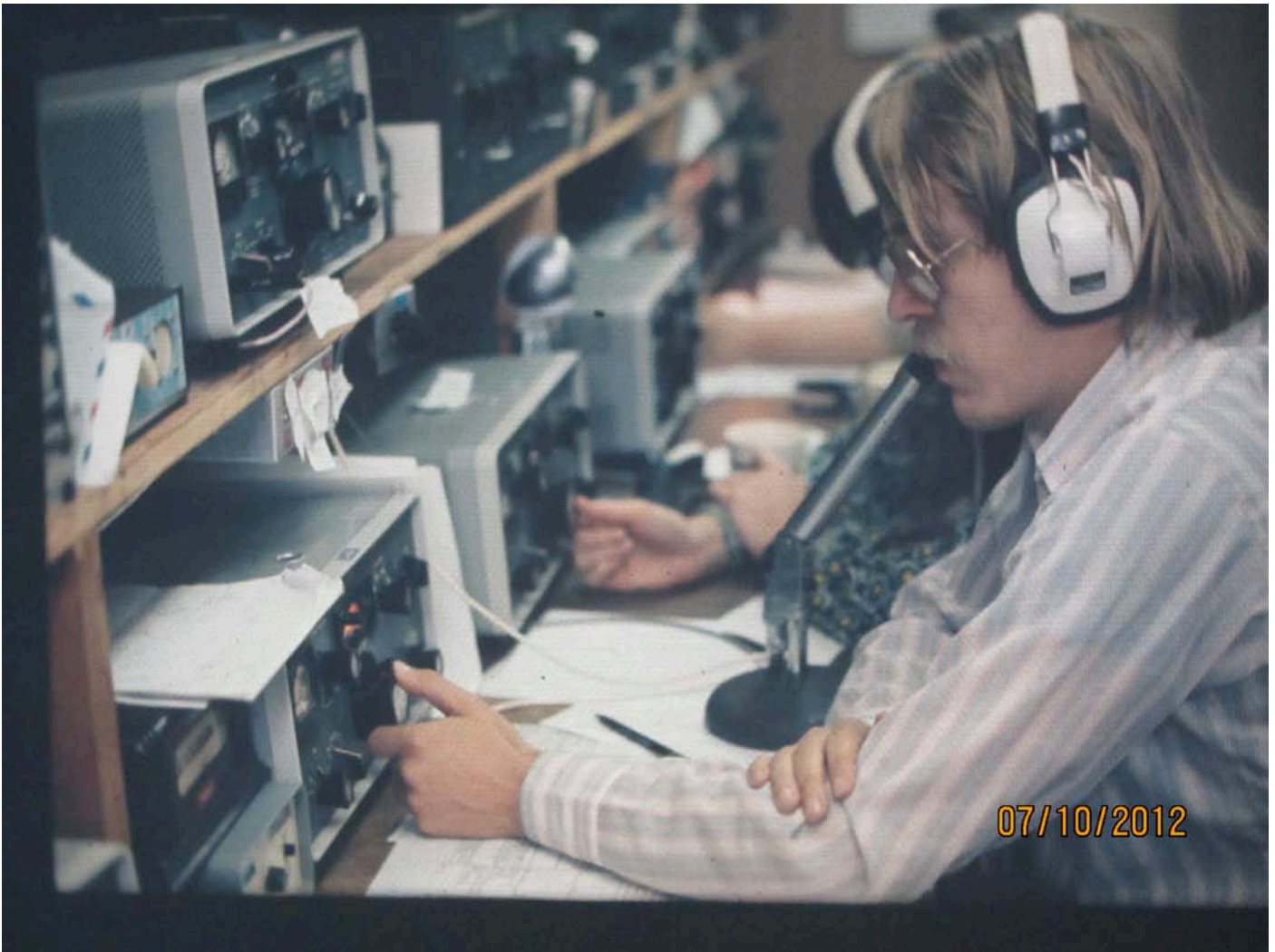

The map of Azores (source: Wikipedia)

Seven questions to Bob, K3EST

Timo, OH1NOA & Seppo, OH1VR

Bob K3EST and ARRL Phone 1974 at the W3AU Superstation

1) How you became a ham and how you started your contest career?

Like many young people in the early 1950's, I joined the Boy Scouts. As part of the advancement to different levels of scouting accomplishments, there were over 100 merit badges offered on many subjects. I was very interested in science in my early life and found many merit badges which taught me about astronomy, birds, fishing, mammals and radio.

A scout leader was a radio ham and challenged me to construct a Heathkit radio as part of obtaining the radio merit badge. I assembled the AR-2 receiver in 1954. Using that receiver, I began what turned out to be 4 years of SWLing. I kept many log books of what I heard. Finally, in 1958 I obtained my novice license, KN3EST. In those days novices were crystal controlled and could run 75 watts. I spent the next couple of years calling a lot of CQs and discovered my first contest, the Novice Roundup. The contest lasted two weeks without any time defining when it was best to be on the air.

As you may recall, 1958 was a fabulous year for solar activity and I could hear many, many stations on 21 MHz (the only real novice DX band). Between 1958 and 1960, I QSOed many local hams and a few were interested in contesting. In the summer of 1960, I joined the Potomac Valley Radio Club at the home of W4YHD, now W4RX. At that meeting, they were recruiting members to join in the CQ WW contest. Dick Phelps was running a multi-operation out of his house in Virginia

and I joined them.

Dick, W4KXV (N4RP now sk) was the person who became was my contesting Elmer. He allowed me to jump in the contesting waters and learn to swim. I stayed at W4KXV until about 1962 when I learned about a big station in southern Maryland called W3MSK later W3AU. I asked if I could join and was readily accepted onto their team. This team of testers became very influential to my contesting life.

2) How you become a director of the CQ WW?

In the early 1970's, I became interested in helping to make the CQ WW contest better. I contacted Frank, W1WY and asked how I could help him. At the time Frank, W1WY was the CQWW director and the CQ magazine contest columnist. I joined his group which was called the CQ WW contest committee. In the middle 70's Frank turned over the directorship to Fred, K6SSS (ex W2IWC).

Fred was the director until 1976. He then moved to the west coast of the USA and decided to hand over the CQ WW directorship to Larry, N6AR and me, K3EST as co-directors. At that time Larry lived in California and I lived in Maryland. Fred wanted a bi-coastal representation as the "Director." The time between 1970 and 1976 was spent learning the contest log checking details mostly from Gene, N2AA and Fred, K6SSS. In 1993, I became the sole director.

3) CW vs. Phone - how you feel the difference - future?

I have always been an advocate of all aspects of contesting. Many of my friends prefer one mode over another. I see both SSB and CW as offering different challenges. I find both a lot of fun. I always remember the ARRL credo from long ago, "An amateur is balanced." I view CW and SSB as equal. Yes, CW requires learning a new language skill but once learned it is the same as your spoken language. You can work more stations on CW when there are very limited openings; however, SSB offers more QSOs.

In the end I see the major difference as coming down to the ability to use narrow filters on CW. In recent times the code requirement has been eliminated from most country ham radio exams. One would expect the number on CW entries to drop. They have not. Maybe some testers are using CW readers. My opinion is so what as long as they try to enter the CW contest.

4) As a Director of the CQ WW you had to solve a lot of problems - some cases in your mind?

Over the many years there were many, many problems. Most of them were small but there were a few big ones. Several times a group of testers thought that they could judge better than the CQ WW CC and tried to start their own checking service. We preserved and they all faded into history.

My philosophy has always been that the contest is always about the little guy. Give the little entrant what he/she wants and the contest will prosper. The big guys trying to win something will enter anyway. They will take care of themselves. I never solved problems by myself. I listened to the advice of many very bright, committed testers over the years. Decisions made were always made with the best interest of the contest in mind. Just as in life, they will be those who want to "game" the system or outright cheat to obtain a high position. One of the most important lessons I learned was the people who really dislike you over the long run are not those being punished but those who are not happy with the log checking.

On the positive side, it has been a pleasure working out the latest log checking techniques with K2SS (ex WB2SQN), K2MM, N6AA, N6TW and K1EA. The interaction between their skills and what we thought could be done produced what is taken for granted now: the UBN report, open logs and log checking software. Even the Cabrillo log file produced by Trey, N5KO was first produced in response to CQ WW needs. The techniques used by many contests were first developed for the CQ WW.

5) Honesty of testers - today's tools of cheating

The unspoken task of log checking is to make sure winners are real. With the advent of powerful checking software and SDRs, log checking itself has had to be regulated. How much checking is worthwhile? It is always important to find and identify blatant cheaters. However, correcting copying errors whether calls or zones is not finding cheaters. Everyone is checked for copying errors which yields the UBN report. As you point out there are ways an entrant can utilize which give an advantage over a competitor.

The CQ WW has been successful in finding assisted vs non-assisted. In almost all cases, unclaimed assisted now is ignorance of the entrant concerning the category or carelessness in log submission. It is heartening to note that ever since we first started looking for unclaimed assistance, the repeat entrants are fallen to a very low number. If an entrant cooks their log by faking contacts, a detailed examination of their UBN and reverse log can usually identify non-real contacts.

Of course the big gorilla in the room is violation of the power limitation rule. This has been a problem forever not just in the high power category but in all categories. Little progress has been made in finding an evidence based method to identify power violators. There are two types of high power violations: violations of the country's PTT rules or violation of the contest rules.

Personally, I drove the responsibility of high power violations to consider only the contest rules. I cannot remember a single case that was discovered by the CQ WW where an entrant was DQed for running excessive power. With the advent of the reverse beacon network, we thought the signal strengths shown might provide a method but even the slightest thought reveals how complex such an analysis would be.

The intractable power problem led me to develop the idea of Fair Play in contesting. A full program was developed to engage contest clubs around the world to spread the idea of Fair Play. I believe that clubs are the vehicle needed to act as local conscious police. Before, I was able to implement this program, I retired!

6) How will contesting change in the future?

The contest is about having fun! Approximately, 25% of the testers who enter the CQ WW win an award. The entrant who makes a few hundred QSOs is the average entrant. The interesting appeal of the CQ WW is its simplicity. Just type the call sign of the station you worked. All logging programs fill in zones automatically. Only in the US and Canada are zones in doubt. If zones were to be challenged by the software, it places almost no burden on US stations and all the burden on non-W or VE stations. Not really fair at all. I always steered away from all copying errors except call signs. As I mentioned earlier, the object has always been to please the little guy.

Contesting is a bright light which shines into the future for ham radio. The future will see more and more remote operations. A new category might spring up where a multi-multi is located in California and there is only the station owner present. All the rest of the team is scattered around the world. One can imagine a single operator category where the operator moves around the world to seek the best local conditions at designated remote locations available to everyone. All of these ideas are possible now. The details just need to be worked out.

Photo: Bob K3EST at the summer home of OH1VR in 2012 - more than 38 years after their first eyeball QSO at W3AU in 1974.

7) Your personal contesting plans today?

After a period of retirement relaxation not dealing with many stressful situations, I will try to contribute again in some way. Right now, I am enjoying working contests and becoming normal again.

Photo: Baltimore Sun reporter Mr. Antero Pietila interviewing Ed W3AU in 1974. Third fellow in the picture is Don W3AZD (with headphones).

AH0DX – CQWW CW 2012

”Field Day by all means”

J-P OH6RX

Esa OH7WV / AF5CW

Aasiassa asuvat OH6RX (HL) ja OH7WV (BY) tekevät kesällä 2012 päätöksen mennä workkimaan CQWW CW M2-luokassa joltain vähän harvinaisemmalta asemalta. Listalla oli JT ja jotain Pacificin saaria. JT oli listalla ykösenä mutta sieltä ei saatu minkäänlaista vastausta pyyntöihimme. Erään jenkin suosituksesta päädyimme varaamaan valmiin pöydän Saipanilta (KH0). Asema sijaitsee Himawari-nimisessä hotellissa. Löyty kuukkelista jos kiinnostaa katsella lähemmin. Radioina FT-1000MP ja FT-920, antennistona trappibiimejä ja vertikaaleja.

Lokakuun 20s: Varaukset kuntoon lentojen ja aseman osalta

Loka- ja marraskuu: Valmistelemme kaikki tarvittavat välikaapelit; avainnus, CAT, PTT, PC-PC, bandifilsut, SixPak jne. Ostamme mukaan 200+90 metriä 50 ohmista koaksiaalia ja 50m 75 ohmista plus paljon lankaa erinäisiä lisääntennejä varten ja ison pussillisen UHF-liittimiä. QSO-määrä, maa ja zone-kertoimet on määriteltä. Tiedämme scoren jo etukäteen, homma on workkimista vaille. Olemme valmiit koitokseen!

Viikko ennen kisaa: Aseman omistaja ilmoittaa että edellinen porukka asemalla oli polttanut biimeistä trapit. Vain 10 ja 40 oli varmasti tarjolla, muiden bandien toimivuutta hän ei pystynyt takaamaan. Voi räkä! Olimme valmisteluissa jo niin pitkällä ettemme halunneet matkaa perua joten back-up pläniä äkkiä kehiin. Tai siis, eihän meillä mitään BU-pläniä ollut vaan nyt piti inspisroida ja pian. Emme halunneet mitään kahta single-band operaatiota. Saimme tietää että naapurisaarella, Tinianilla, on kohtalainen asema. Otimme pikaisesti yhteyttä sinne ja positiivikseksi yllätykseksemme hän oli halukas antamaan aseman käyttöömme. Hänen vaan piti asiakseen lentää Japanista avaamaan ovet ja selittämään olennaiset asiat asemalla. Paniikki alkoi helpottaa vaikka lisäkuluja oli tiedossa. Maksoimme aseman omistajan lennot ja lisäksi omaan matkaamme tuli lisälennot Saipanilta Tinianille ja takaisin ylipainomaksuineen.

Edellämainitun viikon aikana piti vielä tehdä lisää välikaapeleita. Asemalla oli TS-950SDX ja TS-570. Yaesu-miehinä meillä ei ollut hajuakaan Kenwoodien CAT-liitännästä ja minkä tyyppiset liitännät niissä on avaimelle, PTT:lle jne. Ladattiin manuaalit netistä ja 7WV teki adapterikaapeleita. Kiitokset saaduista vinkeistä CCF-reflektorilla!

Tähän väliin pientä triviaa. Kaikki ovat varmaan kuulleet Saipanista. Mutta mikä ihmeen saari on Tinian? Sillä on erittäin suuri historiallinen tausta, mutta miksi? Vastaus löytyy myöhemmin eli jatka lukemista.

Tiistai 20.11.2012:

7WV lentää Shanghaista Seouliin 6RX:n luokse. Onnea matkassa: iso laukku painaa paljon yli sallitun mutta juuri kyseisen check-in pisteen vaaka on rikki eikä mitään lukemaa tule. Lisäksi virkailija vaan hymähtää kysymykselle voisiko pitkähkön dokumenttiputkilon ottaa käsimatkatavaraksi....siinä kun oli 6 kpl 12 metrisiä ongenvapoja uusia antennejamme varten. Jess....ei yhtään ylipainomaksuja tässä vaiheessa!

Käymme läpi kaiken hardwaren ja valmistelemme niiden pakkaamisen laukkuihin. Päätämme ottaa mukaan 6RX:n MkV:n vaikka se tuokin melko lailla painoa lisää. Selvisi että asemalla on Kenwoodien lisäksi myös yksi MkV Field. Ehkä sittenkin tulemme ääneen tutulla Yaesu-kalustolla. Päivän päätteeksi nautimme korealaisen barbequen mallasjuoman ja Sojun kyydittämänä.

Illallisen jälkeen hoidamme vielä asetukset N1MM:ssä kuntoon ja todennamme että PC-verkotus toimii. No niin, tästä se hauskuus sitten alkaa; N1MM ei juttele koneesta koneeseen. PC't eivät edes pingaa toisiaan vaikka IP-osoitteet on kunnossa. Värkkäämme aikamme ja sitten pitää soittaa Suomesta apua. Ei onnistu remote-helppi, kiitos kuitenkin OH6DX! Karmeeta säätämistä tuntitolkulla. Vielä kertaalleen koneiden buuttaus, IP-osoitteiden määrittely ja sitten yht'äkkiä koneet löytävät toisensa. Käyttämämme kytkin koneiden välillä toi pienen epävarmuuden kuvioon joten seuraavana päivänä hommasimme vielä cross-connection kaapelin koneiden välille ja sen jälkeen ei verkko-ongelmia ollut. Vielä. Ongelman kanssa värkätessä meni myöhään, kolmelta aamuyöllä nukkumaan. Enemmän olisi ollut saatava unta kisan alla!

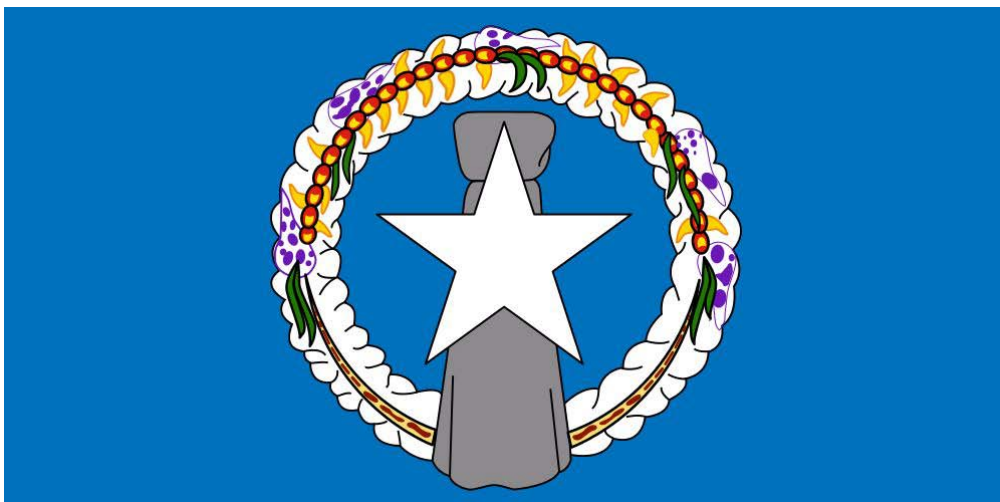
Keskiviikko 21.11.2012:

6RX joutuu vielä muutamaksi tunniksi töihin, 7WV kiertele Seoulin keskustaa. Erityisesti erona Shanghaihin pisti silmään geografia, Seoul on hyvin mäkinen kaupunki kun Shanghai on ihan laakeeta aakeeta. Lähinnä tuli mieleen San Francisco ja Lombard Street. Kuulohavaintona ero oli liikenteen melussa, Seoulissa torvet eivät juuri soi, Shanghaissa tuntuu siltä että autoihin on asennettu rele joka kytkee torven päälle heti koneen käynnistyttyä. Edellä mainittu verkkokaapeli vielä testataan ja kaikki ok. Yksi ylimääräinen laptop varataan vielä mukaan ja siihen konffataan N1MM valmiiksi. Laukkujen lopullinen pakkaus ja puolen yön aikaan nukkumaan. Herätys on puoli kuusi jotta ehditään yhdeksän lennolle Saipanille.

Torstai 22.11.2012:

Herätys, suihku, aamupala suomalaisen kahvin kera ja taksiin. Noin tunti ja olemme Incheonin kentällä. On muuten hieno lentoasema! Check-in:ssä menee yli puoli tuntia. Siinä oli jos jonkinmoista kysymystä erityisesti ESTA-ilmoituksen tiimoilta, lisäksi runsasta polemiikkaa herätti em.dokumenttiputki ongenvapoineen. Me olisimme halunneet sen käsimatkatavaraksi ja virkailijat halusivat laittaa sen ruumaan. Lopulta onnistumme saamaan sen mukaamme, kuten se helposti tuli käsissä myös Shanghaista Seouliin. Nyt viimein matkalla KH0-suuntaan!

Laskeudumme 14:10 paikallista aikaa ja käymme vaihtamassa kevyempää vaatetta päälle lentoaseman WC:ssä. Lämpötila 32 astetta. Farkut ja pitkähihainen paita ovat hieman liikaa. Odottelemme Yoshinuma-san (Kit) saapuvaksi noin tuntia myöhemmin. Hän tulee etuajassa ja lähdemme ostamaan lennot Tinianille. Näitä ei voi varata etukäteen. Niitä lennetään pienkoneilla tietyllä aikataululla. Lentoaika on vain kymmenkunta minuuttia. Emme mahdu kaikki samalle lennolle, eivätkä kaikki tavaratkaan mahdu, joten kolmella lennolla saamme itsemme ja kaikki tavaramme perille. Tinianilla vuokra-auto alle ja asemalle. Matka on lyhyt, niinikään alle 10 minuuttia.

Kuva: Laskeutumassa Tinianille. Todellinen veteraanipilotti, 6RX ja 7WV sekä pari pienempää laukku kyydissä. Pienkone on todellakin pienkone.

Katsaus antennitilanteeseen ja toteamme että antennisto vaatii seuraavia toimenpiteitä: 160m dipoli on rikki ilmeisesti kosketusvian takia. 80m GP pitää virittää fonelta CW:lle. SteppIR valjastetaan pääsääntöisesti kymville ja mahdollisesti sitä käytetään myös 20:lla jenkkisuuntaan. Paikalla ollut 40 dipoli oli ok. Uusia antennejä aioimme tehdä seuraavasti: 2el delta loop 40 ja 15 samaan rakenteeseen USA-suuntaan ja 2el 20 + 15 samaan rakenteeseen EU-suuntaan. Alkoi hämärtää ja oli jo nälkäkin, joten läksimme kolmelle paikalliseen ravintolaan syömään ja hakemaan kaupasta aamupala- ym. ruokatarvikkeita. Paluumatkalla teimme pikakierroksen saaren tärkeimpiin nähtävyyksiin.

Kuva: J-P OH6RX ja Kit JA1NVF / AH0J Tinianin rannalla. Ne isot paukut toisessa maailmansodassa Hiroshimaan ja Nagasakiin lähtivät tältä saarelta.

Illallisen jälkeen Kit jää pitämään pileuppia AH0J-kutsullaan kun me menemme pimeässä ulos. 80 GP:n viritys ensin. Helppo homma. Toooooosiiiiii piiiiitkän bambun päässä oleva 160 dipoli alas nähdäksemme mikä siinä oli vikana. Korroosiohan se oli iskenyt syöttöpisteessä. Puhdistimme pinnat ja uusimme kiinnitysruuvit rosteriruuveilla. Antenni ylös ja kaikki ok. Aikaa vaan tähänkin harjoitukseen kummasti kului ja aloimme huolestua unen tarpeesta. Tai oikeammin sen puutteesta. Tiesimme myös että huomisen delta-loop projekti tulee viemään koko päivän. Kun 160 ja 80 olivat ok, menimme nukkumaan jonkun verran puolenyön jälkeen.

Perjantai 23.11.2012:

Herätys 7:00. Suihkussa käynti ja aamupalalle paikalliseen hotelliin. Palattuamme Kit jatkoi pileuppiaan, me OH-ukot läksimme tekemään antennoja. Aurinko tuntui aika julmalta jo heti aamusta mutta eipä tuo nyt haitannut. 7WV on aiemmin asunut vuosikausia Teksasissa jossa varjolämpötilat menevät helposti yli 40 asteen eikä siellä nyt mitään aurinkorasvoja tarttenut, pah. Onkivapoja pystyyn vaan ja lankoja kiinni. Helpommin sanottu kuin tehty, maaperä on kovaa ja siihen on vaikea saada lyötyä kiinnikkeitä haruslangoille. Yhdentoista aikaan 7WV vie Kitin takaisin lentoasemalle, 6RX jatkaa sillä välin antennihommaa. Lentoasemareissu ei kauan vie joten homma jatkuu kahdelleen. Puoliltapäivin toteamme yhteen ääneen toisillemme että sulla on muuten melko punainen niska ja pohkeet...sisälle laittamaan suojaavampaa vaatetusta päälle. Pyyhkeet niskan ympärillä estävät paremman palamisen sieltä. Käsivarsille ja pohkeille ei kuitenkaan juuri suojaa ole ja käymmekin sitten ajoittain sisällä viileässä helpottamassa oloa. Juomavettä kuluu litrakaupalla. Tiedostamme että tässä vaiheessa ei pidä joutua kuivumistilaan.

Saamme antennit valmiiksi juuri kun aurinko laskee. Viimeiset narut kiristetään auringon laskun jälkeen. Auringonlasku näillä vyöhykkeillä on tosi nopeaa: katsos kun nyt on valoisaa; jumijammi eipä menny tkauan kun on jo pimeää. Olemme virittäneet antennit paikan päällä syöttöpisteissä analysaattorilla. Auringon laskettua pikainen suihku ja lähdemme syömään. 6RX toteaa että päätä särkee. Kuivuiko mies vai saiko auringonpistoksen? Vai molempia? Olo tuntuu hieman

helpottuvan buranalla. Toteamme palaneemme käsivarsista ja kasvoista, mutta erityisesti pohkeista. Pahasti. Edessä tulisi olemaan tuskallinen yö ennen kisaa, joka KH0-ajassa alkaa klo 10 aamulla.

Ruokailun jälkeen vedämme vielä koaksiaalit antennille. 200m kieppi riitti juuri ja juuri 40/15 biimille. 90m kiepissä oli reippaat 10m ylimääräistä 20/15 antennille. Aika sopivasti oli etukäteen ostetut kaapelit mitoitettu. Emme siis kantaneet saarelle yhtään ylimääräistä, paitsi jonkun verran 75 ohmista sovituslinjoja varten. Kaapelit kiinni, liittimien tinaus ja toteamus etä hyvältä näyttää. Pikaista A/B-testausta 40 dipoli vs. biimi ja SteppIR vs. biimi. Emme saaneet tästä testistä suurtakaan mielikuvaa, muuta kuin että eivät uudet antennimme ainakaan keinokuormia ole. Itse toiminta jäisi nähtäväksi vasta kisassa. Melko uhkarohkeaa mutta näillä mentäisiin!

23.11.2012

Kuva: EU-suunnan 2el 20m ja 15m delta loopit. Huomaa merta kohti alaneva maasto.

Kello oli tässä vaiheessa noin 10 illalla. Itse aseman kasausta emme olleet vielä aloittaneet joten siihen hommaan seuraavaksi. Tämän piti olla helppo ja nopea homma. Radiot, linukat, SixPak, kaapelit, PC't, CAT, avainnus, PTT jne. Toisesta linukasta puuttui 160 eikä se antanut tehoa kymppillä. Tähän perustuen teimme bandijaon niin että 6RX workkii 160, 20 ja 10, jolloin 7WV puolestaan hoitaa 80, 40 ja 15.

6RX:n puoli asemasta meni melko lailla heittämällä kasaan puolessa tunnissa. Tässä oli mukanaamme tuotu MkV ja paikalla ollut SB2000DX 1.2kW lineaarinen. Ko. pömpeli on melko iäkäs japanilaisvalmisteinen kahdella 3-500Z hillopurkillla tehty vahvistin. Sen sijaan toista asemaa kasatessa alkoi mennä aikaa. Ensimmäinen ongelma oli saada jatkojohto, jossa oli kiinalainen pistoke ja 4 reikää eurooppalaisille pistokkeille (Laptop yms. powereissa oli EU-plugi), sopimaan jenkkiläiseen rasiaan. Kiinasta ostettu adapteri ei toiminut tavalla jota emme olleet koskaan aiemmin nähneet: se ponnahti pistorasiasta aina ulos jollain ihmeen jousivoimalla. Kaivelimme esiin kaiken mitä siltä rintamalta löysimme ja saimme aikaan adapterin adapterin adapterin adapterin. Noin 15 cm korkea himmeli mutta saimme kuin saimmekin sovitukseksi palikat toisiinsa. Teippiäkin tarvittiin. Muuten hyvä mutta siitä ei vaan tullut jännite läpi. Piti avata se 4 reiän jakorasia ja vaihtaa siihen kaapeli joka saatiin laittamalla yksi paikallinen jatkokaapeli lihoiksi.

Kuva: Adapterin adapterin adapterin adapteri joka ei toiminut. Huomaa punoittava käsivarsi joka on 15 dB alle punoittavien pohkeiden. Kuvia punoittavista pohkeista ja turvonneista jalkateristä emme julkaise koska ne saattaisivat olla liian rankkaa nähtävää. Beige tausta ei ole kaljamaha! (ainakaan emme sitä myönnä)

Sitten piti poistaa pöydältä TS-905SDX ja kaivaa laatikoista Field. Tämä erityisesti sen takia että 950'ssä ei ollut CAT-interfacea joten sitä ei voisi ohjata PC:llä. Toisaalta myös 950 nappulatekniikka olisi ihan uutta. Piuhat paikoilleen ja kaikki ok, paitsi että linukasta ei lähde tehoa. Mitä ihmettä ... vastahan Kit aamulla sen kanssa piti isoa pileuppiä. Jesu pois, kenvuuri tilalle.

Tehoa tulee. Hmmm...jesu takaisin. Tehoa ei tule. Voi pyhä jysäys. Nappulatekniikan läpikäynti ihan ajatuksen kanssa. Kaikki on ok, radiosta lähtee tehoa ulos mutta linukka ei anna yhtään enempää kuin radiokaan. No, ei kai se auta kuin nostaa jesu pois ja kenvuuri taas pöydälle. Nyt ei edes linukan rele vedä enää. Aaaaarrggghhh! Tämän kanssa taistellaan tovi ja 6RX:llä alkaa edellisen viikon pitkät päivät viedä veroaan, mies alkaa pilkkiä seisaaltaan. Kello on tässä vaiheessa pitkälti jälkeen puolenyön. Ainakin yksi asema on ok jolla päästään ääneen mutta jos mies on tillintallin niin se ei paljon auta, niin tehdään päätös että 6RX menee nukkumaan ja 7WV jatkaa ongelman selvittämistä kun miehessä vielä virtaa riittää, ainakin toistaiseksi. Lopulta ongelma ratkeaa noin 3:20 aamulla ja toinenkin asema on käyttökunnossa, joskin radiolla jolla operaattori ei olisi halunnut workkia. Nukkumaan!

Lauantai 24.11.2012, kisapäivä:

Ylös puoli kahdeksan maissa. Pikainen suihku ja ajamme aamupalalle sekä hankkimaan kaupasta kisan aikaiset eväät ja juotavat. Ostamme järkyttävän määrän Mountain Dew'iä, siinä kun on enemmän kofeiinia kuin kahvissa. Jospa sen voimalla jaksaisi pysyä hereillä 48h. Mitään lääkettä auringonpolttamaan ihoon ei löydy vaikka kuinka etsimme, mutta ostamme paketillisen ibuprofeinia kivun lievittämiseksi.

Takaisin asemalla noin 9 aikaan eli tunti kisan alkuun. 7WV päättää vielä kertaalleen kokeilla Fieldiä että mikä prkl siinä muka on ettei tehoa lähde. Piuhat kiinni ja homma rokkaa saman tien! Käsittämätöntä! Äkkiä toisen aseman layout muutos: kenvuuri pois ja jesu tilalle. Tämä on hyvä homma nappulatekniikan ja CAT'n kannalta! Emme moiti TS-950SDX'ää radiona millään lailla mutta kisassa ei ole aikaa opetella sujuvasti käyttämään tuntematonta radiota ja CAT pitää olla. Toinen asema siis MkV Field ja paikalla ollut 1.5kW SB4000S lineaarinen, joka niinkään on japanilaisvalmisteinen iäkkäämpi toosa kolmella hillopurkilla. 100W antaa sopivasti sallitut ulos.

Kuva: OH6RX:n operoima asema vasemmalla (MkV + SB2000DX) ja OH7WV:n operoima asema oikealla (MkV Field + SB4000S). Linukoiden päällä SteppIR ja SixPak kontrolliboksit. Bandifilterit luonnollisesti molemmilla asemilla, 6RX:ltä pimeni filsusta 20m jossain 40 tunnin kohdalla.

Kisa alkaa varsin rauhallisissa merkeissä. Tavoitteemme oli ajaa eka tunti 10 ja 15 kummassakin 180 QSOa. Toteuma oli 128 ja 121. Kumpikin olisi kyennyt pitämään reipasta vauhtia yllä mutta asemia vaan ei ollut tavoitteen mukaisesti. Ihan selvästi kelijuttu, viikolla aiemmin tapahtunut CME näköjään vaikuttaa myös tällä puolen palloa.

Operointistrategiaa joutuu nyt hieman säätämään. Yhdestä asiasta pidämme alusta saakka kiinni: kertoimien siirtoa tehdään niin paljon kuin mahdollista. Paitsi että siinä on yksi mutka matkassa: 7WV näkee N1MM:ssä kaiken ok mutta 6RX ei saa toiselta asemalta taajuustietoja, eikä myöskään toisen aseman QSOt välity. Myös klusteriyhteys pitää avata uudelleen vähän väliä. Tämäkin testattiin etukäteen ja kaikki oli ok eli mikähän tässäkin nyt sitten taas on. Poltergeist? Huudamme toisillemme luurien läpi tietoja kun tietotekniikka ei pelaa.

Varalla ollut laptop päätetään ottaa käyttöön. Sen asentaminen alkaa 1140Z. Jostain syystä sen täyteen toimintakuntoon saattaminen avainnuksineen vie kokonaisen tunnin. Kaikki tämä on toisen aseman operointiajasta pois. Tätä tehdessä huomaamme että palaneiden pohkeiden iho on kummallakin todella kireällä, ja sen vuoksi kummankin jalkaterät ovat turvonneet. Näky oli itse asiassa hyvin hupaisa, vaikkakin kummallekin tosi kivulias. Istuminen ei ainakaan helpota turvotusta, kuten tottuneet lentomatkaajat voinevat todistaa. Näky yleensäkin on surkuhupaisa: kaksi miestä istuu luurit korvilla näppäilemässä tietokonetta heilutellen jalkojaan sinne tänne...

Unien vähyys alkaa viedä veroaan ensimmäisen päivän jälkeen. Kun rate pilupissa laskee liian alas niin 7WV lähtee plokkaamaan kertoimia ja workkimattomia asemia. Sitten havahtuu siihen että tässähän on mennyt puoli tuntia ja lokissa on vain muutama QSO lisää eikä kertaan ole pileup jaksolla huudettu CQ:ta. Mies yleensä huutaa CQ'ta koko ajan A-VFO:lla ja hakee muuta workittavaa B:llä, nyt tähän moodiin pääseminen ei jotenkin luonnistunut millään. Liian väsy. Lisäksi nopeassa pileupissa sormet eivät seuraa aivoja vaan ruudulle ilmestyy ihan muuta kuin mitä aivot kopittavat ja turhaa jankkaamista vasta-asemien kutsusta syntyy ihan liikaa.

Positiivinen kommentti 40 pileupissa klusterilla "Strong and good ears" antaa miehelle lisää virtaa ja motivaatio nousee hetkeksi. Hetkeksi, sillä mieluummin olisi workkinut tasaista hyvää pileuppia. Klusterivihje tuo joka kerta sellaisen ryöpyn kutsujia jotta tuntuu kuin pileup puhaltaisi tulikuumaa ilmaa vasten kasvoja. Kopittaminen väsyneenä vaikeutuu.

Neljälläkympillä tulee vastaamaan RM2U aivan valtavalla signaalilla. Ei kuule vastausta ja jatkaa kutsumistaan. Ahaa, tämä onkin tahallista häirintää. Jatkaa yli puoli tuntia kunnes 7WV vaihtaa taajuutta. Tulee hetken kuluttua uudelleen toisella kutsulla, R3-jotain. Kun siihen ei kiinnittänyt mitään huomiota vaan jatkoi pileupin purkua kuin häirikköä ei olisikaan, se poistui abt 10 minuutin kuluttua. Ihmetellä vaan voi mikä on motivaatio tuollaiseen häiriköintiin...ja mistä päin maailmaa tuo signaali oli peräisin. Oli takuulla rutkasti tehoa, varmaan kymmeniä kilowatteja, oli sen verran tuhti signaali.

7WV:lle iskee nälkä ja hän korkkaa ostetun leipäpussin, salamimakkaran ja juustosiivupaketin. Hyvää on vaikka hieman tuntuukin siltä että salami ei ehkä olekaan ihan tuoreimmasta päästä. Mountain Dew'n kyydittämänä kolme tuhtia leipäpalaa menee ääntä kohti. Kommentti 6RX:lle että ehkä kannattaa laittaa leivälle sitä toista makkaraa mitä ostettiin.

Tunnilla 32 SB2000DX puhalttaa ulos savua ja sen jälkeen kuuluu kova pamaus. Tasurin konkka räjähti? Katsomme toisiimme mutta ei oikein tiedä naurattaako vai mitä. Tehon menetys hieman puolivälin jälkeen ei ole lainkaan hyvä juttu. Aseman kaapista löytyy Tokyo Hy-Power HL-550FX joka ruuvataan kiinni ja meno jatkuu alle puolta pienemmällä teholla. Saatavilla ollut 500W on kuitenkin yli 3dB vs. pelkkä MkV 200W.

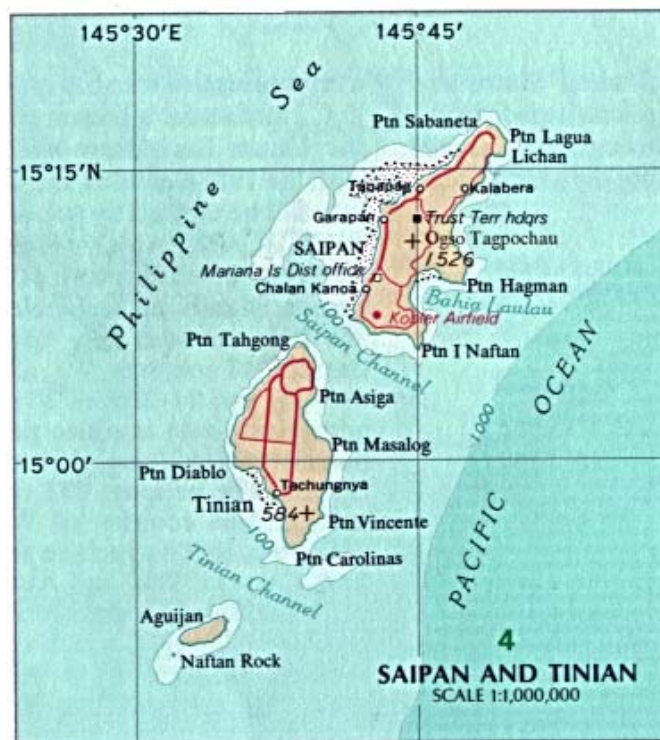

Mountain Dew'n kofeiini ei riitä. Pakko on ottaa puolen tunnin tirsat kun kone yskii niin pahasti. Välillä 6RX, välillä 7WV.

Tunti 40 menossa ja täytyy todeta että 6RX on mieltynyt savumerkeillä workkimiseen. HL-550FX päästää ihan selvän CQ:n sinisellä savulla. Linukasta pimenee 20m, muut bandit tuntuvat edelleen toimivan joten kivet ovat ok. Päätelemme että bandpass filsia ei ole mitoitettu kontestikäyttöön ja joku konkka otti nokkiinsa. Ristimme laitteen uudelleen Tokyo No-Poweriksi. Tästä kisan loppuun 20m ajetaan MkV 200W:lla.

Aiemmin mainittiin salamimakkara. Salamin kosto seuraa! Se ei todellakaan ollut ihan tuoretta ja alkaa vaikuttaa tietyllä tavalla. Aivan karsea närästys ensivaikutelmana. Epämiellyttävä jälkimaku ponnahtaa suuhun muutama tunti tapahtuman jälkeen ja sitä riittää pitkään. Vaikutus huoneeseen, jossa kuninkaatkin yksin käyvät, oli merkittävä.... paperi, jonka suomalaisen version sanotaan olevan maailman parasta, meinasi loppua kesken.

Muutama tunti ennen loppua 7WV hoitaa workkimisen DJ-tyyliin seisaaltaan, jalat ovat niin kipeät että on pakko yrittää helpottaa oloa liikuttelemalla niitä. Turvotus on edelleen sitä luokkaa että nähtäväksi jää mahtuvatko mitkään kengät jalkaan paluumatkalle, joka olisi vielä samana päivänä.

(Map: Wikipedia, PD-USGS)

Kuva: Pileupin purkua DJ-tyyliin by OH7WV. Pahoittelemme kuvan tärähteen oloista laatua mutta meno oli valtaisa eikä kohde juuri pysynyt paikoillaan...

Kuva: Viime hetken rypistys. OH6RX vetää pileuppiä kympillä aamun jenkkikelissä sen minkä ehtii. Huomaa jalkojen punoitus. Kysymys ... Mikä ei kuulu joukkoon: Ekvaattorin 30+ asteen lämpötila ja pitkähihainen paksu paita? Vastaus: Pahoin palaminen alkaa paleltaa. Huomaa sama ilmiö edellisessä kuvassa.

Kisa päättyy meidän osaltamme näihin lukemiin:

Score - 10,168,992 Points				
Band	QSOs	Pts	ZN	Cty
1.8	150	438	11	15
3.5	384	1132	21	45
7	1058	3138	33	92
14	1018	3002	34	100
21	1505	4435	36	98
28	1605	4719	34	84
Total	5720	16864	169	434
Score: 10,168,992				

Asemien pikainen purku ja pakkaamme kaksi isoa laukkuu vietäväksi lentoasemalle jotta ne ehtivät Saipanille ennen meitä. Paluu Saipanilta on 12 tunnin kuluttua Seoulin kautta. Viemme laukut ja käymme samalla tukevalla aamupalalla. Pekonia, munakasta, pihviä, jenkkityylin pannukakkuja, kahvia ja kokista. Ei olutta. Samalla reissulla vuokra-auton tankkaus. Gallona maksaa 6 jenkkitaalaa, huh. 7WW muistaa muutettuaan Teksasiin vuonna 1998 gallonan maksaneen 79c. No, siitä on jo aikaa ja nyt ollaan lisäksi kaukaisella saarella.

Jätämme asentamamme antennit paikoilleen mutta keräämme koaksiaalit pois nurmenleikkuun tieltä.

Yhtään ylimääräistä aikaa ei jää sillä kun olemme saaneet loput pakattua ja aseman siihen kuntoon kuin se oli tullessamme, sekä enimmät roskat siivottua, onkin jo aika lähteä palauttamaan auto ja hankkiutua lennolle Saipanille.

Kengät kummallakin mahtuvat nippanappa jalkaan kun ne venyttää äärimmilleen. Nauhoissa on sitomisvaraa vain muutama sentti eli kysyy luovuutta sitoa ne eri tavalla kuin normaalisti..

Ehdimme nauttia kylmät mallasjuomat terminaalissa ennen lentoa ja onnitella itseämme varsin onnistuneesta ensikosketuksesta Tinianille.

Kuva: Väsyneet mutta tyytyväiset OH6RX ja OH7WV Tinianin lentoaseman kaffilassa. Lokin ulkopuolisena kertoimena tulee HE1NEK/EN. Tuplakerroin tässä tapauksessa.

Heti kisan jälkeen arvioimme että jopa noin 20% operointiajasta on hukkaa tirsojen, edellämainitun kerroinhaahuilujen, sekä tietokonevaihdon vuoksi. Tarkoittaa aika suurta QSOMäärää ja useita kertoimia mitkä menetettiin. Olemme kuitenkin ihan tyytyväisiä vaikka OC-mestaruutta ei tulekaan. KH7X Oahulta hakkaa kaikki muut isoilla antenneillaan. Revanssin paikka paremmilla vehkeillä.

Saipanilla jää 9 tuntia aikaa ennen lentoa, joten otamme vielä vuokra-auton alle ja lähdemme katselemaan paikkoja. Ennen illallista etsimme Himawari-hotellin, jonne meidän alkujaan piti mennä. Se löytyy varttitunnin etsiskelyn jälkeen. Pysäköimme eteen ja kiertelemme jalkaisin ympäriinsä. Pettymys "emme päässeet tänne" muuttui iloksi "onneksi emme joutuneet tänne". Suunnittelemiamme alabandien antennoja ei olisi voinut millään sinne saada ja käytännössä 160 ja 80 olisivat jääneet ajamatta...puhumattakaan että muut bandit olisimme joutuneet hoitamaan yhdellä tribanderilla ja 40m trappikepillä.

Seuraavat OH-asetat tulivat AH0DX-lokiin:

80m: OH0V, OH2FT, OH6MW, OH8X

40m: OH0V, OH1TX, OH2BAH, OH2KW, OH2TM, OH3XR, OH4BNP, OH5UQ, OH5Z, OH6OS, OH6R, OH6RE, OH6XY, OH8X, OH9W, OG6N

20m: OH0V, OH1WZ, OH2BAD, OH2BR, OH2CK, OH2TM, OH3SR, OH3XR, OH5KW, OH6DX, OH6NT, OH6OS, OH6RE, OH8A, OH8L, OG5B, OG6N

15m: OH0V, OH0Z, OH1F, OH1HS, OH1WZ, OH2BAH, OH2FTA, OH2TM, OH3WR, OH3XR, OH4KZM, OH4M, OH5TS, OH6DX, OH7CW, OH7GGX, OG5B, OG6N

10m: OH2BAH, OH2BN, OH2BPU, OH2BRD, OH2TM, OH4RF, OH6XY, OH9A

Tnx näistä vaikka pakko onkin sanoa ettei yksikään ollut bandin suurin signaali vaan kaikkien kanssa piti pinnistää kuulohermoja. Kertoo edelleen että antenneissamme olisi parantamisen varaa.

Reissusta jäi tosi hyvä fiilis, vaikka QSO-määrä, kerroin ja score ei olekaan ihan sitä mitä lähdimme hakemaan. Olimme ensimmäistä kertaa tuntemattomalla asemalla epämääräisten, suurimmalta osin paikan päällä kyhättyjen ja ennen kisaa testaamattomien antennien varassa. Scoren tekivät kaksi äärimmäisen univelan vaivaamaa operaattoria jotka taistelivat tekniikan kanssa viime hetkeen (tietotekniikka, radiot, paukkuvat linukat).

Jälkikäteen ajettu SH5-analyysi paljastaa koko karmeuden kuten epäilimme. Voi pyhä jysäys! No, tämä tiedettiin. Lisäksi analyysi kertoo että jenkkien määrä lokissa on suorastaan alarvoinen, vain noin 20%. EU ei ole juurikaan parempi. Tästä ei voi päätellä muuta kuin että kyhäämämme kahden suunnan antennit olivat syvältä ja poikittain. Ei ollut riittävästi signaalia, emmekä vastaavasti myöskään kuulleet riittävän hyvin.

Triviaa #2: Paljonko on 7WV uniennätys? Vastaus löytyy PU! aiemmista numeroista. Tällä kertaa reissua seurasi seuraavat keskeytymättömät unet: 22h, 11h ja 10h. Kyllä, 22 tuntia yhteen putkeen eikä se edes ole miehen ennätys!

Kaikenkaikkiaan, olosuhteisiin nähden tulos on ihan jees. Pakko ottaa uusiksi, mutta paremmalla aikamarginaalilla ja enemmällä etukäteisunilla! Ja paremmilla antennilla, tämänkertainen riskinottomme ei onnistunut eikä kannattanut.

TINIAN WIKIPEDIASSA

Tinian on saari Tyynellä valtamerellä Pohjois-Mariaanien liittovaltiossa. Liittovaltion merkittävimpiin saariin kuuluva Tinian sijaitsee Saipanin lounaispuolella. Guamille on matkaa noin 130 kilometriä. Tinianin pinta-ala on 101,01 km². Se on 16 kilometriä pitkä ja 6 kilometriä leveä. Yhdessä asumattoman Aguiquanin (7,09 km²) kanssa saari muodostaa Tinianin kunnan. Tinianin suurin kylä on San Jose. Saaren asukasluku on 3 540 (2000). Pohjois-Mariaaneilla enemmän asutusta on vain Saipanilla. Saaren korkein kohta on Mt. Lasso, joka on korkeudeltaan 564 jalkaa. Yhdysvallat ja Japani kävivät saarella Tinianin taistelun 24. heinäkuuta–1. elokuuta 1944. Saarella sijaitsi suuri lentotukikohta, jonka Yhdysvallat otti B-29 pommituskoneiden käyttöön. Lentohyökkäykset kohdistuivat Japanin pääsaariin. Myös Enola Gay nousi ilmaan Tinianilta.

Lord Howen kymmenen päivää

VK9/OH1VR – VK9/OH3JR

Seppo Sisättö OH1VR

Motto

*Kauas on pitkä matka ja silloin kun
kaukana ollaan, sen myös huomaa.*

Henrin OH3JR:n ja kirjoittajan matkapäätös Lord Howe –saarelle Australiaan syntyi yli puoli vuotta ennen reissulle lähtöä. Sitä edelsi tietysti tiedonhankinta itse saaresta ja siellä olevista majoituspaikoista. Lähtiessä olimme varmoja, että kaikki oleellinen on tiedossamme. Niin olikin paitsi yksi asia: saaren lennoilla on koneen ruumaan menevien matkatavarojen kohdalla 14 kilon painorajoitus! Normaalista käsimatkatavaralaukkua ei pienen koneen sisään voi ottaa.

Retkivarustuksemme oli seuraava: kaksi Elecraftin K3 transceiveriä ja MFJ:n 4125 virtalähteet, Elecraftin KPA500 linukka, RADIXin 5-el biimit kymppille ja kuudelle metrille, Frizelin FD4 windom, noin sata metriä syöttökaapeleita, kahdeksanmetrinen lasikuituvapa, parisataa metriä lankaa dipoleihin ja radiaaleiksi sekä muutama työkalu ja pikkutarvikkeita. Molemmilla oli tietysti oma

tietokone mukanaan. Tavaramme painoivat yhteensä noin 70 kiloa. Suunnittelumme oli lähtenyt siitä, että saamme molemmat lennoilla ruumaan lentolipuissa ilmoitetut 23 kiloa.

Pitkä matka oli edennyt Sydney:iin saakka ja yllättäen hikoilimme kaupungin lentokentällä ylipainon kanssa. Onneksi kykenimme todistamaan, että 14 kilon rajoitus ei ole näkyvissä missään matkadokumentissamme ja vuoropäällikön päätöksellä matkamme pääsi jatkumaan entisin varustuksin. Siitä kiitos lentoyhtiö Quantisille.

Lord Howella asuu noin 370 henkiloä ja määräysten mukaan sen viikottaisten turistien määrä ei saa ylittää neljää sataa. Saaren pinnanmuodostusta hallitsevat sen eteläpäässä olevat kaksi vulkaanista huippua (875 ja 777 m) ja pohjoispään 150 ja 200 metrin huiput. Jälkimmäiset ovat DX-pedition kannalta merkittäviä, sillä majapaikan valinnasta riippuen niistä korkeampi voi rajoittaa kusoilua Japaniin, mutta myös Pohjois-Amerikan suuntaan voi olla ongelmia.

Manu OH7UE eka OH lokissamme

QTH-valintamme oli Beachcomber Lodge, joka on yksi saaren 19:sta majoituspaikasta. Se sijaitsee ylänköalueella muutaman kymmenen metriä merenpinnan yläpuolella. Maasto ei siellä rajoita kusoilua mihinkään suuntaan ja majatalon pihassa on sopiva puu, jonka oksaan kymmenen metrin korkeuteen saimme windomin syöttöpisteen.

Perjantaina 16. marraskuuta kello 0526Z eli runsaat kaksi tuntia saarelle saapumisemme jälkeen sain ensimmäisen kuson VK9 -lokiini. Ensimmäinen OH-asema, Manu OH7UE, kirjautui samana päivänä lokiin 0821Z kahdellakymppillä. Henri OH3JR rakensi itselleen GP:n 40/30 m ja pääsi aloittamaan hieman myöhemmin. Biimit kasasimme vasta parin päivän kuluttua. Oli myös vastoinkäyminen: Toisena peditiopäivänä kuului Henrin linukasta kaksi kertaa poks ja laite pimeni. Saaren AC oli 250 V ja linukassa ollut tapitus oli epähuomiossa jäänyt liian alhaiselle tasolle. Siksi emme koskaan rakentaneet dipolia 160 metrille ja 80:nkin workkiminen windomilla jäi muutama kuseen. Eipä silti. Kusoitta jäi monista yrityksistä huolimatta myös kuuden metrin bandi.

Henri workki koko ajan yövuoroa eli lähes joka yö kello 03:een paikallista aikaa. Minä aloittelin kusoilun yleensä 06 aikoihin. Keskipäivän ympärillä oli muutaman tunnin hiljainen hetki, koska bandit sulkeutuivat. Keskimäärin pile upit olivat kuitenkin koko ajan melkoiset. Kymppin biimin ylöslaitto vauhditti kusokertymää, joskin kävi ilmi, että paikallinen häiriötaso on siellä kova: fonella S7 ja cw:llä S5. Toisin sanoen noita lukemia heikommat asemat jäivät workkimatta. Kymmenen päiväämme Lord Howella tuottivat keskimäärin tuhat kusoja vuorokaudessa. 10 000 kuson raja rikkoutui matkan viimeisenä aamuna.

Edellinen iso peditio – VK9LA - saarelle oli kolme vuotta aikaisemmin. Sen workkimistilasto kertoo kymppin ja 12 metrin kusojen jääneen määrältään silloin vähäisiksi. Vaikka kelit olivat peditioaikanamme vaatimattomat, pidimme noilla kahdella bandilla yli puolet kaikista kusoistamme, Vastasimme kyseisten bandien kysyntään yli 5000 kusolla. Matka oli suunnitelmiamme mukaan sekä dx- että kilpailupeditio. Kilpailussa olimme mukana kutsuilla VK9/OG1M ja VK9/OH3X. Linukan hajoaminen johti Henrin osalta luokkaan SOSB15LP alkuperäisen 160 m osallistumisen sijasta kirjoittajan ajaessa suunnitellusti SOSB10LP.

Kuva: Henri VK9/OH3JR QRV.

Liki yksinomaan kolmen pisteen kusoja mutta...

Tiesimme jo Lord Howelle mennessämme, että paikka ei ole sellainen, että sinne mennään ja luokkavoitto on itsestään selvyys. Itse asiassa se on lähes mahdottomuus, vaikka lähes kaikki yhteydet sieltä ovat CQ WW:ssä kolmen pisteen arvoisia.

Etäisyysesimerkkejä: Japaniin noin 8000 km, Lontooseen yli 17 000 km, New Yorkiin yli 15 000 km, Singaporeen noin 7000 km. Argentiinaan liki 12 000 km ja Meksikoon yli 12 000 km.

Kilpailu alkoi Lord Howella paikallista aikaa kello 11 lauantaina aamupäivällä ja loppui siten maanantaina kello 11 eli meidän osaltamme kolme tuntia ennen paluulentoamme Australian mantereelle.

CQ WW CW 2012:n epävirallisten tulosten mukaan kympin SOSB10LP:n voitto menee

EA8CN:lle ja kakkossija C4Z:lle. Voittajalla on matkaa Chicagoon 6500 km ja parituhatta kilometriä vähemmän Helsinkiin. Kakkossijalla olevalla on puolestaan Helsinkiin alle 3000 km ja New Yorkiin alle 9000 km. Asemien tuloksia voi siksi selittää myös sijainnilla, vaikka tietysti operaattorin kyvyt lopulta ratkaisevat.

Tarkastelussa on lisäksi otettava huomioon se, että Lord Howen suunnasta ei pile upeja synny. Sekä VK- että ZL –asemien määrä on kilpailuissa pieni. Jos lokissa on jo molemmat VK-zonet ja ZL, voi Lord Howen suuntaan ajamista pitää tuottoisan kilpailuajan tuhlauksena.

Kisan päättyessä olin tyytymätön lopputulokseen. Erityisesti matala maakerroin harmitti. Toisaalta vain kuulemistani kertoimista 4O3A jäi workkimatta. Mukava yllätys on se, että epävirallisissa tuloksissa olen luokassani viides maailmassa. Kelit olivat siten muuallakin ongelmalliset. VK9/OH3X puolestaan tarjosi lankavirityksillä ja sadalla watilla viidellesadalle kertoimen 15 metrillä.

Lord Howea mainostetaan maailman eteläisimpänä atollina pohjoisimman ollessa Bermuda. Molemmat paikat ovat paratiisisaaria. Lahjoitin mukanani olleet biimit ja 30 metriä syöttökaapelia Beachcomber Lodgelle sinne mahdollisesti sijoittuvien tulevien peditioiden käyttöön. Sinne jäivät myös Henrin kahdeksanmetrinen lasikuituvapa ja melkoinen määrä lankaa. Eli helpotus 14 kilon painorajoituksen luomiin ongelmiin. Palaan Lord Howelle ensi vuonna joko CQ WW:n fonelle tai CW:lle. Palmun alla on mukava istua.. ja joskus workkiakin.

PS. Menomatalla operoimme kutsuilla 9M2/OH1VR ja 9M2/OH3JR runsaan 700 kusun verran Malesiasta GAREC-2012:sta osallistumisen ohessa.

The Åland Islands IARU HF Championship 2012: SRAL HQ Station OH0HQ
OH2XX, OH1JT, K3EST, OG9X, OH2BH, OH6XX, OH6EI, OH6VM, OH2TA

IARU HF AB LP CW 2012 OH1RX/QLH
"I can send only on left hand" but CONTESTING IS!

Finnish stamina aka SISU - OH1RX/QLH

2012 through the shutter

Ilkka, OH1WZ

Over the years I have tried to keep a camera with me when visiting hams. 2012 was no exception and I thought to delight or torment PU! readers with some exposures.

This is from Vesivehmaa in OH3-land, late May. The radio club at Lahti, OH3AC organized a visit to the airfield and I joined the trip with four aviation fruitcases, aged 7–11. We saw all possible gadgets that would challenge gravitation and get airborne. And we saw contesters there too: Mr. Rtty, Kari OH2BP and Mr. OH-contest, Jari OH2BU.

In June it was time to celebrate Peter (OH5NQ), who had reached the 80M phone band at 75. He took his guests on a field excursion to see the botanical wonders at Arboretum Mustila that surrounds the OH5Z contest QTH. Peter is a plant and tree breeder specialized, after retirement, on breeding ornamental Rhododendrons for Finland's cold climate..

I don't know, but among the folks I probably was the only one to notice the antennas at OH5NQ/OH5Z. The station is active and maintained together with Peter by OH5KS, OH5TS, et al.

In August I was with my three boys to inspect OH1TX. This is an maritime amplifier that Jaakko saved from being demolished. Viljo, who is the scalebar here, is 1.3 m tall.

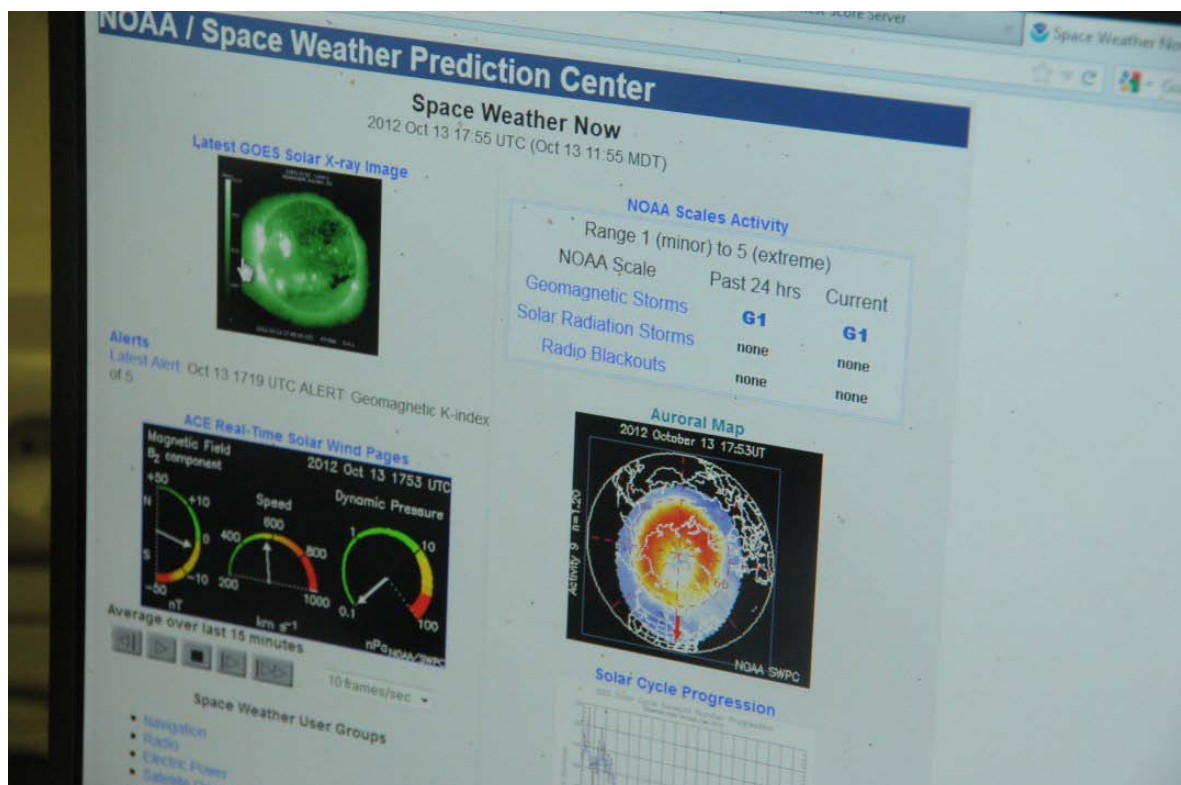
The other 5kW device at OH1TX was much more interesting to the boys. Here we are on the way to the shore to see Jaakko's old sailing boat. Jaakko OH1TX is contester who started at OH1AA already in the 50s.

From OH1TX we continued our QRO-trip to OH1NX, where Timppa and XYL Pirjo one again provided a warm welcome. Timppa had a real surprise for us. He met us half-way and the boys got to travel in Timppa's Triumph. What a QRO blast!

In 2012, I wasn't much on the air myself, in contests, but experienced my first ever contest expedition abroad. Kim, OH6KZP went to LX-land for SAC SSB in early October, and I figured that I would see some more daylight there by joining him (I live 60N and in October the darkness settles here). Well, it was cloudy and rainy while at LX71 super station, when we put together a 6/6 yagi system together with Philippe, LX2A.

In SAC SSB the aurora was terrible but did not prevent Kim OH6KZP from making the new SOAB(A) record from Philippe's fine SO2R station.

Well, Kim's shirt explained everything!

"How is it going?" I'd ask at times and this was Kim's response.

Because Kim knew his way around LX71 so well, I had some time to get to know the LX-land. The language situation there is interesting. The official signs were in French, while people greeted visitors with door bells having German text, and they spoke a mixture of both.

While walking there and seeing the fifth of these, I realized that recycling isn't native to LX-landers.

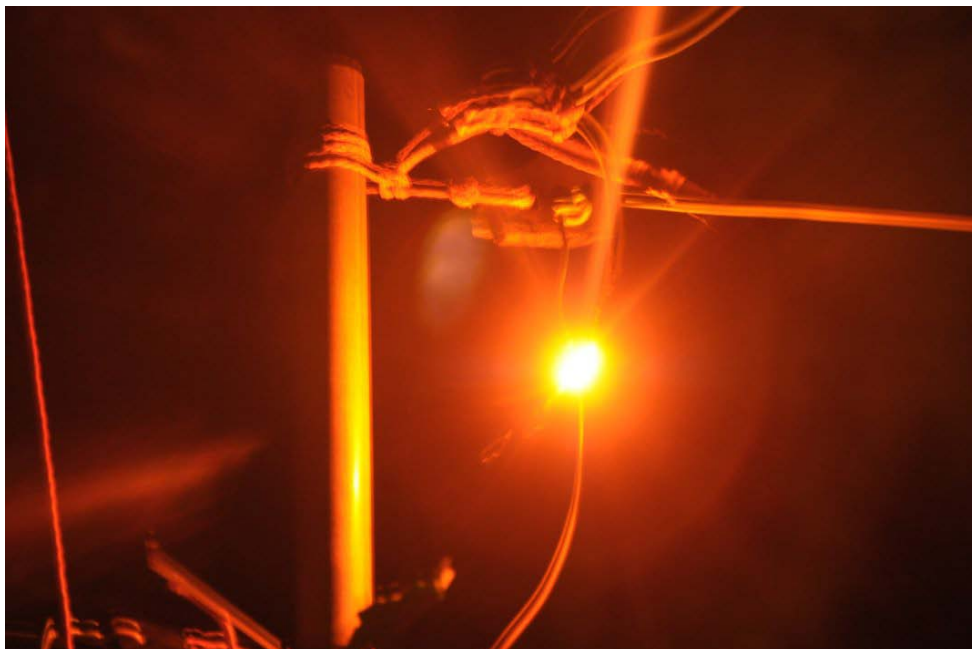

In LX, EU-subsidies based agriculture is in the midst of semi-urban residential areas.

In late October, I was cordially invited to join the Mustila OH5Z gang for CQ WW SSB. I proposed to Peter a couple of things before making up my mind. 'Can we use your call OH5NQ for the sake of old times?' was my first Q and the second relates to the gear in the picture. Peter was kind and requested an even older Mustila callsign to be used this time. It was in 1962 when the first multi-operation took place in Mustila, and the call then was OH5SM. Carola was happy to let us use her call and I was honored to run a few hours of W/VE pileup on 40M Saturday morning with the nostalgic OH5SM call. We made a decent score of 7M+. The workhorses were OH6XX and OG9X who did the full 48h and installed everything. Timo, OG9X in the picture chasing multipliers from the screen.

Merry XMAS to PU! readers from OH1WZ (Dec 16, 2012). This is the feedpoint of my 160M inv-L that has some loose joints arcing nicely as my youngest son transmits to an 80M dipole that runs very close to the 42M radiator of the 160M antennas. I have a single 4CX800 in the PA.
Patent pending.

OH5SM QSL card picture

CCFVAP 2013 - CCF:n Vuosiaktiivisuuskilpailu 2013 lähestyy!

Myös kotimaankontestien kusoista pisteitä!

Näin pääset Joulukisassa tietokoneaikaan

Tomi OH6EI

Ohjeissa viitataan USB-COM adapteriin, esim

<http://www.verkkokauppa.com/fi/product/1600/dhh/Aten-UC-232A-USB-A-tyyppi-DB9-uros-sarja-adapteri-RS232>. Perinteisessä COM-CW-palikassa on kytketty RTS=PTT ja DTR=CW. Katso http://iz4czl.ucoz.com/index/ptt_interfaces/0-77

Mikäli jo käytät radiota ohjaavaa ja sähkötystä antavaa lokisoftaa, valitse joulukisaan säännöt NRAU-BALTIC. Worki kisat ja lähetä lokit cabrillo-tiedostoina. Ainakin nämä softat osaavat NRAU-Balticin:

- GEN LOG by W3KM
- Log4U by SM3CER/SM5NBE
- N1MM Logger
- OH2GI Ham System
- SD Logger by EI5DI
- TR Log by N6TR (on DOS-softa, ota mieluummin TR4WIN, nykyaikaisempi versio)
- Win-Test
- Writelog
- Linux: TLF (Linux by PAØRCT)
- Mac: RUMPED for Mac by DL2RUM <http://dl2rum.de/rumsoft/RUMPed.html>

PIKAOHJEET KONTESTISOFTIIN N1MM ja TR4W

N1MM:n saa netistä ilmaiseksi WWW.N1MM.COM. Lataaminen ja asentaminen: ensin Full Install, sitten valinnainen Latest update (ohjelman specialistit suosittelevat että ihan uusinta ei kannata ottaa). Aluksi kysyy käyttäjän/aseman perustiedot jotka täydennetään.

Kontestin aloittaminen

1. Tehdään ensin File -> "New Database" -> Annetaan nimi esim "OH-TEST"
  2. Perustetaan kontesti File -> "New log in database" -> Annetaan nimi esim "CCF sprint 12 CW"
  3. Valitaan kisa boksen yläosasta "Log type" säännöt NRAUCW tai NRAUSB
- aseta kisan päivämäärä jos ei tarjoa oikeaa
  - valitse kilpailuluokka. Mikäli kerho ota ´multi-multi
  - lisää sanomaan 001 perään maakuntasi tunnus, esim 001 UU -varmistaa että käyttämäsi kellonaika on UTC.

SSB: ala workkia

CW: Kytke USB-COM- tai USB-LPT-sovitin USB-porttiin ja vastaava CW-pulikka adapteriin

tai käytä Microham tms USB-sovitinta välissä (asennus ja asetukset niiden manuaalista)

Menu Config -> "Configure ports...." valitse oikea COM tai LPT CW:n ohjaukseen

CW: ala workkia

Näppäimiä: Bandivaihto Ctrl-PgUp / PgDn CW-nopeus PgUp / PgDn

Kisan jälkeen

1. Ota menusta File -> "Generate Cabrillo File", kuittaa OK, sitten kysyy tiedostolle nimeä

- nimeä tiedostosi tyyliin KUTSU MODE LUOKKA KISA

- tiedosto tallentuu ja avautuu Notepad-editorissa

- nyt voit tarkastaa ja korjata osoite-, operaattori- tms tiedot, talleta muutokset

2. Lähetä äsken muodostunut cabrillo-tiedosto kisan järjestäjälle

TR4W:n saa netistä ilmaiseksi WWW.TR4W.COM

Lataa ja asenna ohjelma netistä.

Kontestin aloittaminen

1. Käynnistysruudussa anna MY CALL

- valitse kisa NRAU-BALTIC CW tai SSB

- anna maakuntasi ruutuun MY STATE

- valitse luokka

- huomaa että voi tarjota SSB-osaankin modea CW, vaihda se

- sitten OK

2. CW: Kytke USB-COM- tai USB-LPT-sovitin USB-porttiin ja vastaava CW-pulikka adapteriin

tai käytä Microham tms USB-sovitinta välissä (asennus ja asetukset niiden manuaalista)

Menu Settings -> "CAT and CW keying" -> Radio 1 tai 2; valitse CW:lle oikea COM tai LPT

SSB: huomaa että mode voi olla CW, vaihda se näppäimellä Alt+M

3. Ala workkia

Näppäimiä: Bandinvaihto Alt-b, CW-nopeus PgUp / PgDn

Kisan jälkeen

1. Ota menusta File -> Export -> Cabrillo, tarkasta tiedot ja kuittaa OK.

- tiedosto avautuu editoriin, valitse File -> Open with Notepad

Tee haluamasi editoinnit ja tallenna nimellä KUTSU MODE LUOKKA KISA.CBR muuta samalla "Save as type" *.txt -> All files

OHDXF:n & CCF:n Contest & DX -risteily ja WMCC 1. - 3. helmikuuta 2013 Viking Linen laivalla.

OHDXF&CCF` s annual Contest & DX -cruise February 1 - 3, 2013 on board Viking Line ship.

Registrate NOW! URL: <http://www.oh3ap.fi/formohdx.html>

DX & CONTEST CRUISE PROGRAM

Friday February 1st

2nd WMCC (World Meeting of Contest Clubs) meeting onboard Viking Mariella in Helsinki

10.00 Registration starts in Viking Terminal

10.55 Entry to Viking Mariella (ONLY pre-registered persons)

11.00 Opening Ceremony (Seppo Sisättö OH1VR, President of the Contest Club Finland)

11.10 Who we are?

11.30 Towards on-line contesting – www.cqcontest.ru (Dmitry Zakharov RW4WM)

12.30 LUNCH

13.20 Nordic Team Contesting – SAC 2012 trial (Kim Östman OH6KZP)

14.15 Combining Contest and DXpedition (Nigel Cawthorne G3TXF)

15.00 Coffee break

15.15 WRTC 2014 Update (CCF liaison Jouko Häyrynen OH1RX)

15.30 What should a Contest Club to do? Panel – participants TBA

16.15 What next ? – Closing of the 2nd WMCC

16.50 WMCC visitors depart the ferry

DX & Contest Cruise

- 15.00 Registration starts in Viking terminal
- 16.15 Registration closes.
- 17.30 Ferry leaves for Stockholm
- 18.00 Get Together
- 20.00 Buffet Dinner

Saturday February 2nd

- 08.00 Buffet Breakfast
- 09.45 Arrival in Stockholm
- 10.00 Registration starts in Viking Terminal
- 10.00 Good Morning - Get Together in Deck 8 Auditorium
- 10.20 SM-visitors arriving
- 10.40 Opening of DX & Contest Cruise Meeting
- 12.40 Coffee Break
- 13.15 Cruise Meeting continues
- 15.45 Closing Ceremony
- 16.15 SM-visitors depart the ferry (at the latest)
- 16.45 Ferry leaves for Helsinki
- 20.00 Dinner at the A'la Carte Restaurant

Sunday February 3

- 08.00 Buffet Breakfast
- 10.00 Arrival in Helsinki

Jos Sinulla ei ole tilaisuutta osallistua risteilyyn, voit halutessasi tavata joitakin risteilyvieraitamme Hotelli Grand Marinan baarissa torstai-iltana 31. tammikuuta kello 19.00 alkaen. Tilaisuus on vapaamuotoinen - ei suunniteltua ohjelmaa. Tervetuloa!

Informal get-together meeting on Thursday (31st) evening starting at 7.00pm. Some cruise guests attending. QTH: Hotel Grand Marina Bar.

M/S Viking Mariella (photo: Wikipedia GFDL)